

Debatten van de provincieraadszitting

21 april 2004

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN DE HEER VEYS OVER HET PILOOTPROJECT 'SCHOOLPOOL'****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Dit schooljaar startte Taxistop met steun van een confectieketen het pilootproject 'Schoolpool' op: carpooling voor schoolgaande jeugd. Alleen als de school van uw kind is aangesloten op die Schoolpool-databank kan u meedoen. Vandaag zijn al een 15-tal scholen ingeschreven. Voor Oost-Vlaanderen gaat het om vijf scholen, waarvan evenwel geen van het provinciaal onderwijs.

Om nog meer scholen over de streep te trekken, geeft de Vlaamse overheid subsidies aan Taxistop. Daarmee kunnen alle scholen uit Gent, Brugge, Oostende, Antwerpen, Kortrijk en Hofstade, die het willen, een gratis aansluiting geven, aldus Taxistop. Andere scholen die niet tot deze pilootregio behoren, kunnen zich ook aansluiten, maar dat kost dan wel tussen 65 EUR en 360 EUR.

Bedoeling van het project is ouders van scholieren die alleen in de wagen naar school komen ertoe aan te zetten samen met de wagen naar school te komen. Als ouder kan u zelf rijden en anderen meenemen of iemand zoeken met wie uw kinderen kunnen meerijden. Die vindt u via de Schoolpool-databank. Op die manier zijn er minder auto's onderweg en kan men de drukte aan de schoolpoort beperken. De verkeersveiligheid in de schoolomgeving vaart er wel bij, meen ik.

Voorlopig zijn nog maar een 15-tal scholen ingeschreven op Schoolpool en door de late start maken de ouders nog geen gebruik van de databank, zegt Taxistop. Met het vooruitzicht van een gratis aansluiting hoopt de Vlaamse overheid snel andere lagere en middelbare scholen te overhalen om mee te doen.

Ik had dan ook graag vernemen:

- of het provinciebestuur het project van Schoolpool genegen is?
- of het een deelname aan het project overweegt?
- zo ja, zijn er al gegevens bekend over welke scholen het zou gaan?
- zo nee, waarom niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het project 'Schoolpool' is ons uiteraard bekend, maar wij hebben daar als dusdanig niet nominatim op ingeschreven. Wij hebben in het verleden de basisidee die erachter zit, namelijk het terugdringen van de automobiliteit, op een aantal andere manieren proberen te bewerkstelligen.

We hebben voor wat de Gentse scholen betreft in het Lifeproject, dat wij samen met de stad Gent hebben uitgewerkt destijds, voor alle scholen een mobiliteitsplan uitgewerkt en zelfs individueel voor degenen die zich naar de school moesten begeven de meest aangewezen methode om zich te verplaatsen aangegeven via dat project.

Dat zijn evenwel dingen die zeer snel verouderen omdat de schoolbevolking uiteraard met de leeftijd muteert, omdat veel kinderen van school veranderen, ouders verhuizen, enz. Dat is iets dat om de haverklap moet bijgewerkt worden.

Trouwens, het Lifeproject is op een bepaald moment gesneuveld omdat er naast Europese en eigen middelen ook middelen werden ingepompt vanuit de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap, of het Vlaams Gewest, heeft op een bepaald moment gezegd dat zij dat niet meer gingen doen en toen is het Lifeproject een stille dood gestorven.

DEBATTEN

Ondertussen doen wij wel een aantal dingen.

In de eerste plaats hebben wij twaalf scholen geselecteerd die gesteund worden door de vzw Langzaam Verkeer, waarbij onder andere het autopoolen naast een aantal andere mogelijkheden wordt gestimuleerd. Het carpoolen zit daar dus ook in verwerkt. Maar we kunnen dat uiteraard niet voor alle mogelijke scholen doen als we het op een degelijke manier wil doen. Daarnaast hebben we een aantal andere initiatieven. Ik neem de voornaamste, namelijk het fietspoolen naar lagere scholen toe. Dat is één van de zaken waarmee wij als provincie al een aantal keren in de schijnwerpers hebben gestaan.

Wat het huidige Taxistopproject betreft meen ik dat het, gezien de situatie waarbij wat onze provinciale scholen betreft momenteel alleen de stad Gent in aanmerking komt voor die subsidies, beter is dat wij onze scholen verwijzen naar de informatiekkanalen van de stad Gent. Het zou gek zijn van dat dubbel te doen. Het is beter dat wij samen met de stad de scholen en de onderwijsgeïnteresseerden aanspreken om op die manier het initiatief bekend te maken. Vermits het al eens gesubsidieerd is denk ik dat wij daar als provincie niet supplementair nog eens geld kunnen bovenop leggen. Ik zou niet goed weten waarvoor het moet dienen.

Wat wel belangrijk is, is de bekendmaking. En daarvoor verwijs ik naar de informatiekkanalen van de stad Gent.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER DE RIDDER OVER HET WEGRUIMEN VAN SLIBAFVAL UIT DE PROVINCIALE WATERLOPEN

De heer De Ridder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Verschillende landbouwers en andere aangelanden van onze provinciale waterlopen beklagen zich over het feit dat bij het ruimen van slibafval uit de provinciale waterlopen er allerlei rommel zoals blikjes, glas, enz. samen met het slibafval op de weide blijft liggen, wat dus gevaren inhoudt voor de dieren die op deze weide rondlopen en voor de kinderen die er soms op spelen.

Graag had ik een antwoord op volgende vragen:

- wie moet deze gevaarlijke rommel verwijderen?
- binnen welke tijdspanne moet dit gebeuren?
- wordt er desbetreffend later controle uitgeoefend door de provinciale diensten?
- zijn er desbetreffend sancties voorzien?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als provincie hebben wij onder andere het ruimen van waterlopen binnen onze taken, maar uit de vraagstelling kan ik niet afleiden of de situatie waar de collega naar verwijst al dan niet provinciale beken betreft, waterlopen tweede categorie.

Nogal dikwijls wordt in die zaken eens de verkeerde aangewezen. Men heeft vanuit de gemeente nogal eens de neiging om naar de provincie te wijzen, want dan is men ervan af natuurlijk. Ik zou eigenlijk een exacte plaats moeten hebben.

En als het dan al waterlopen van tweede categorie zijn worden die, naargelang die al dan niet in de polder liggen, door de Polders beheerd of door onszelf.

Concreet is er mij geen enkel geval bekend. Er zijn daarover geen klachten. En als er trouwens al klachten zijn, wordt er onmiddellijk ingegrepen.

Ik kan de interpellant verzekeren dat in onze bestekken uitdrukkelijk staat vermeld dat alle metalen, glas, enz. moeten verwijderd worden door de aannemer. Men vindt het terug onder hoofdstuk 13: Werken aan waterlopen, ruimingswerken. Daar staat het hele verhaal vermeld van de manier waarop het slib moet uitgespreid worden binnen een strook van vijf meter. Glas, metaal en andere voorwerpen moeten eruit verwijderd worden.

We hebben weliswaar maar twee mensen om dat te controleren en wij hebben 900 kilometer waterlopen. Die mensen controleren dat, maar het is best mogelijk dat er al eens iets ontsnapt.

Ik zou willen vragen - want de collega is ook gemeentemandataris - dat als de gemeente, die daar dan toch dichterbij staat dan wij, vaststelt dat iets niet in orde is, ons een seintje geeft. Dan wordt het binnen de kortste keren geregeld.

Als aannemers in gebreke blijven, zal de sanctie uiteraard zijn dat ze niet betaald worden. Ze zullen gevraagd worden het kwaad te herstellen. Bij herhaling zullen wij er dan rekening mee houden dat die aannemer misschien minder geschikt is om de ruiming te doen.
Dank u.

VRAAG VAN DE HEER VEYS OVER HET BEHOUD VAN DE SNELHEIDSBEPERKING OP DE E17 NA DE BEËINDIGING VAN DE WERKEN IN BEERVELDE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op de E17 tussen Antwerpen en Gent zijn vorig jaar 22 816 automobilisten beboet omdat ze meer dan 90 km per uur reden op een stuk pas vernieuwde snelweg. De verantwoordelijke overheidsdiensten hadden namelijk beslist om na afloop van de werken de borden met de tijdelijke snelheidsbeperking niet te verwijderen. Ik vermoed dat de meeste collega's hier aanwezig zich wel de werken zullen herinneren of door er voorbij te rijden of door er in de file te staan.

In antwoord op een mondelinge vraag van VLD-senator Jean-Marie Dedecker aan de minister van Binnenlandse Zaken over 'het vaststellen van vermeende overtredingen van snelheidsbeperkingen aangegeven door wederrechtelijk gehandhaafde verkeersborden' – ik heb trouwens het stuk aan de diensten bezorgd - tijdens de plenaire vergadering van de Senaat van donderdag 18 maart 2004 antwoordde minister Patrick Dewael onder meer, en ik citeer hem letterlijk: "Met het oog op de verkeersveiligheid hebben de federale overheid en de provinciale diensten beslist om na de beëindiging van de werken in Beervelde op 26 maart 2003 de snelheidsbeperking van 90 km per uur te behouden."

Ik lees hier dat er sprake is van provinciale diensten. En wie ben ik om te twifelen aan de woorden van de minister van Binnenlandse Zaken.

Reeds op 20 november 2003 verklaart commissaris-generaal Herman Fransen van de Federale Politie in een schrijven aan senator Dedecker, en opnieuw citeer ik letterlijk: "Deze beslissing werd genomen in samenspraak met de Federale Politie en het provinciebestuur."

Ook hier spreekt men duidelijk van het provinciebestuur. En Herman Fransen, commissaris-generaal van de Federale Politie is toch niet niemand.

Er werd trouwens van deze feiten melding gemaakt in de pers.

Op basis van bovenvermelde verklaringen ga ik er dan ook van uit dat het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, dixit de minister van Binnenlandse Zaken en de commissaris-generaal van de Federale Politie, in deze zaak is opgetreden.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende:

- welke is de motivatie van het provinciebestuur om dergelijke beslissing te nemen?
Voor alle duidelijkheid: ik stel niet in vraag dat mensen beboet zijn geweest omdat ze sneller reden dan aangeduid. Maar waarom die snelheidsbeperking handhaven aangezien er op dat moment geen werken waren?
- in welke mate is een dergelijke beslissing opportuun en komt het de verkeersveiligheid in die specifieke situatie ten goede?

Als men zegt dat er minder ongevallen waren aan 90 km per uur kan men misschien voorstellen om altijd 90 km per uur op de autosnelweg in te voeren.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Misschien is het wel zo dat zowel in het antwoord van minister Dewael als in dat van commissaris-generaal Franssen enig gebrek aan precisie is wanneer er over provinciale diensten en provinciebestuur gesproken wordt, maar dat gebeurt wel vaker.

Ik denk dat misschien juist dat de grote zingeving is van de mogelijkheid van de raad om de gouverneur te bevragen, want ik heb op dat vlak ook mijn licht opgestoken en ik kan u ook wel melden wat ik terzake gedaan heb.

Op het ogenblik dat wij een onwaarschijnlijk grote en zware reeks verkeersongevallen hadden op de E17 in onze provincie ter hoogte van de wegenwerken, heb ik op 22 april 2003 een heel dringende coördinatievergadering samengeroepen in ons provinciehuis met:

- het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als wegbeheerder, dat is dan de eigen provinciale afdeling van AWW;
- de federale verkeerspolitie, die ook hier een provinciale antenne heeft;
- de brandweerdiensten;
- het ministerie van Volksgezondheid, vooral wat betreft de hulpdiensten.

Dat was een bijzonder belangrijke vergadering, door iedereen bijgewoond en zeer vruchtbaar ook.

Op 15 mei 2003 heb ik een tweede vergadering samengeroepen waarop de verkeerspolitie verzocht werd om op de plaatsen van de werkzaamheden maximaal en preventief snelheidscontroles te houden.

Er is toen afgesproken geworden om die controles zeer zichtbaar te houden en ze uitvoerig via de pers aan de weggebruikers aan te kondigen.

Maar mijn ambt is niet tussengekomen bij het vaststellen van de maximumsnelheid van 90 km per uur tussen Beervelde en het viaduct te Gentbrugge. Dat behoort, zoals de commissaris-generaal van de Federale Politie vermeldt, uitsluitend tot de bevoegdheid van de wegbeheerder. Hier gaat het over de Vlaamse wegbeheerder.

Volgens de verkeerspolitie was de snelheidsbeperking van 90 km per uur te allen tijde verantwoord omdat de snelheidsbeperking behouden werd gedurende de hele periode dat de versmalde rijstroken en de zogenaamde chicanebocht in Gentbrugge werden gehandhaafd tijdens de voorbereidende fase van de werken, de werken zelf en de afbouw van de werf.

In die zin is er, denk ik, een antwoord gegeven waarom die snelheidsbeperking behouden bleef en wie daarover beslist heeft, maar ik wil er nog aan toevoegen dat ik van oordeel ben dat die coördinatievergaderingen bijzonder nuttig zijn geweest.

Ik heb trouwens inmiddels een volgende vergadering in het vooruitzicht gesteld begin mei waarover ik, zo nodig, graag de raad wil voorlichten omdat wij nu zullen geconfronteerd worden met een nieuwe gevaarlijke situatie die begint met de grote werken aan de ring rond Antwerpen. Die zullen onvermijdelijk ook een weerslag hebben op Oost-Vlaanderen op verschillende vlakken.

Dat zal gaan over:

- de zogenaamde ADR-transporten.
Dat zijn de transporten met gevaarlijke stoffen waarvan waarschijnlijk zal gevraagd worden om die niet meer op de ring toe te laten. Dat betekent dat wij op de secundaire wegen met een ander probleem geconfronteerd zullen worden dat we preventief moeten oplossen;
- het probleem van de saturatie van al die alternatieve routes;
- last but not least, het probleem van de eventueel slechte bereikbaarheid van de hulpdiensten, de MUG-diensten, wanneer die snel ter plaatse moeten zijn om wat voor reden ook dat zij opgeroepen worden.

Het is om die reden dat ik de potentiële weerslag op de wegen in Oost-Vlaanderen heb aangekaart bij de drie ministers die daarvoor verantwoordelijk zijn op het federaal vlak voor wat het laatste betreft dan: minister Demotte voor wat Volksgezondheid betreft omdat hij mee de beheerder en de financierder is van de MUG-diensten, minister Dewael uiteraard voor wat het aspect van de politie verkeersveiligheid betreft en Vlaams minister Bossuyt voor wat de Vlaamse wegen betreft.

Van zodra ik hun antwoord heb wordt de coördinatievergadering weer samengeroepen om, samen met alle betrokkenen, te zoeken naar de beste preventieve maatregel.

Tot hier wat ik daarover kan zeggen.
Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW DE BRANDT OVER DE ONDERSTEUNING VAN DE WIEL ERKLASSIEKER DE RONDE VAN VLAANDEREN DOOR DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op zondag 4 april 2004 werd de wielerklassieker 'De Ronde van Vlaanderen' voor de 88ste maal gereden.

Deze wielervedstrijd trekt elk jaar massa's volk en wordt onder andere gesponsord door Topsport Vlaanderen, Het Nieuwsblad, Canvas, Primus en nog een aantal andere sponsors.

Vandaar de volgende vragen:

- wordt de Ronde van Vlaanderen gesponsord of ondersteund door de provincie Oost-Vlaanderen? Zo ja, op welke wijze?
- worden er gratis kaarten voor de tribune verleend? Zo ja, aan wie?
- worden er gratis tickets gegeven voor de VIP-tent? Zo ja, aan wie?
- worden er gratis parkeertickets gegeven? Zo ja, aan wie?
- indien de provincie De Ronde van Vlaanderen niet sponsort, is er dan in de toekomst enig initiatief mogelijk om dit alsnog te doen?
- heeft de provincie in het verleden al van de organisatoren een aanvraag tot ondersteuning ontvangen? Zo ja, hoe werd daarop gereageerd en met welke motivatie?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De wielervedstrijd Ronde van Vlaanderen is een organisatie van de Vlaamse Uitgeversmaatschappij en zij zou inderdaad subsidiëring kunnen vragen aan de provincie Oost-Vlaanderen, wat zij tot op vandaag nog niet heeft gedaan. Men zou de tussenkomst kunnen vragen van de provincie Oost-Vlaanderen zijnde een sportmanifestatie.

Anderzijds bestaat er ook een reglement tot ondersteuning van uitzonderlijke sportevenementen, maar de Ronde van Vlaanderen zou daar niet kunnen voor in aanmerking komen aangezien het hier gaat over een jaarlijks terugkerend evenement.

Het is wel zo dat met Toerisme Oost-Vlaanderen – dus niet de provincie als dusdanig – er sedert een aantal jaren, en ook dit jaar, een overeenkomst is tot stand gekomen waarbij, mits betaling van een bedrag van 20 000 EUR aan Toerisme Oost-Vlaanderen, de gelegenheid geboden wordt om gespreid over drie nationale bladzijden bij middel van redactionele artikels de link te leggen tussen de toeristische aspecten van de regio waarbinnen de ronde zich situeert. Dan spreken we uiteraard over de Vlaamse Ardennen. Een deel van die bladzijden wordt voorzien om zuivere publiciteit in die kranten te laten verschijnen.

Daarenboven is het zo dat er kort voor de ronde, zoals u waarschijnlijk ook zal hebben kunnen vaststellen, een encartage in de verschillende kranten zit waarbij andermaal de aandacht wordt gevestigd op de werking van Toerisme Oost-Vlaanderen. Dit is een kaartje dat door de wielervrienden blijkbaar een gegeerd instrument is bij het volgen van de wedstrijd.

DEBATTEN

In het kader van deze overeenkomst worden er ook een aantal tickets beschikbaar gesteld aan Toerisme Oost-Vlaanderen. Dan spreek ik over kaarten voor de tribune en voor de receptie. Daarenboven bestaat de mogelijkheid om een VIP-bus te charteren. Toerisme Oost-Vlaanderen gebruikt deze instrumenten om haar goede relaties te onderhouden. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de mensen die gratis en belangeloos hun hulp ter beschikking stellen van Toerisme Oost-Vlaanderen en op die wijze uitgenodigd worden om de wedstrijd van nabij te volgen. Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW DE BLOCK-DE VOS OVER HET ORGANISEREN VAN GELEIDE BEZOEKEN AAN HET PROVINCIEHUIS OP ZATERDAG

VRAAG VAN MEVROUW DE BLOCK-DE VOS OVER DE TENTOONSTELLINGEN IN HET CAERMERSKLOOSTER

Mevrouw De Block-De Vos

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds jaren bestaat de mogelijkheid het provinciehuis te bezoeken, weliswaar beperkt tot bezoeken tijdens de diensturen.
Een eerste vraag is dan ook of de mogelijkheid niet zou moeten geschapen worden om geleide bezoeken aan het provinciehuis te organiseren op zaterdag.
Ik weet wel dat het redelijkerwijze niet gemakkelijk is om elke zaterdag personeelsleden te mobiliseren voor deze geleide rondgang. Maar, men zou bijvoorbeeld wel de mogelijkheid kunnen nagaan om één zaterdag per maand, bij voorbeeld de eerste zaterdag van de maand, dergelijke bezoeken mogelijk te maken.

Mijn vraag is dan ook concreet: kan de deputatie nagaan of bezoeken ook op een zaterdag, in concreto de eerste zaterdag van de maand, mogelijk zijn, bijvoorbeeld in de voormiddag?

Teneinde deze bezoeken gemakkelijker organiseerbaar te maken voor de betrokkenen en zeker voor de organisaties, stelt zich de vraag of deze bezoeken niet kunnen ingeschakeld worden in dagarrangementen zoals die opgemaakt worden door de Federatie voor Toerisme Oost-Vlaanderen in samenwerking met de Toeristische Dienst van de stad Gent.
Meer nog, hierbij zou ook het Caermersklooster kunnen ingeschakeld worden, waar toch regelmatig tentoonstellingen doorgaan.

Dan mijn tweede vraag.

In het Caermersklooster gaan regelmatig tentoonstellingen door. Kritiek die ik dikwijls vanuit het verenigingsleven hoor is dat het nogal intellectualistische tentoonstellingen zijn.
De vraag stelt zich echter of er ook geen inspanningen moeten gedaan worden om wat meer toegankelijke activiteiten en tentoonstellingen te organiseren teneinde een breder publiek te bereiken.

Ten slotte zijn er 1 350 000 Oost-Vlamingen en dat is blijkbaar meer dan het eerder beperkt geïnteresseerd en gespecialiseerd publiek dat momenteel bij de werking van het Caermersklooster betrokken is.

Het zou misschien interessant zijn mochten er ook rondleidingen gegeven worden. Het is toch de bedoeling van de raad om een maximale uitstraling aan het Caermersklooster te geven, via een opbouw van de tentoonstelling, publiciteit en onthaal.
Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals u misschien ondertussen al weet, bestaat reeds de mogelijkheid om het provinciehuis ook op zaterdag te bezoeken. Dat is een beslissing van 26 november 1998. Dus die mogelijkheid bestaat reeds geruime tijd. Meer bepaald wordt de eerste zaterdag van de maand voorbehouden voor dergelijke bezoeken en rondleidingen.

Het tweede onderdeel van uw vraag - of het niet aangewezen zou zijn en of de mogelijkheid bestaat om een arrangement te voorzien waarbij de verschillende provinciale gebouwen zouden aangedaan worden – heeft men eens bekeken binnen een werkgroep en men heeft geoordeeld dat dit niet echt aangewezen is.

Wat is de reden van deze overweging?

Daarvoor moet ik opnieuw verwijzen naar Toerisme Oost-Vlaanderen, die voldoende knowhow in huis heeft om dergelijke arrangementen aan te bieden. Zij doet dat ook. Bij haar arrangementen betreft zij in de mate van het mogelijke zoveel mogelijk de provinciale domeinen, musea, enz. Dus als dusdanig wordt dan eigenlijk meer dan alleen het bezoek van het gebouw in kwestie vooropgesteld, maar kan men ook inhoudelijk deelnemen aan de verschillende evenementen die desgevallend georganiseerd worden door de provincie.

Er is dan in de werkgroep overwogen dat het niet noodzakelijk is om de werking binnen het provincie nog extra te belasten om louter de gebouwen als dusdanig bij middel van een volledig arrangement te gaan bezoeken.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega heeft inderdaad een vrij fundamentele vraag gesteld, namelijk: wat brengen wij en wat brengen wij niet in ons Provinciaal Centrum voor Kunst en Cultuur?

Dat is natuurlijk een zeer moeilijke vraag. Enfin, de vraag is niet moeilijk, maar het antwoord is niet eenvoudig.

De collega heeft natuurlijk gelijk wanneer ze zegt wat er op dit ogenblik binnen de mogelijkheden van dat provinciaal centrum ligt. Mogelijkheden die beperkt zijn omwille van het feit dat maar een beperkt onderdeel van het geheel vandaag gerestaureerd en dus toegankelijk en bruikbaar is voor datgene wat men binnen een centrum wil doen.

Er kunnen daar een heleboel dingen niet in gebeuren.

Wat er wel kan in gebeuren is datgene wat wij er nu sinds 1998 in organiseren, namelijk tentoonstellingen. En daar gaat natuurlijk de grote discussie over. Een discussie die wij ook intern – dat kan ik u wel verzekeren – voeren omdat wij ervan uitgaan, effectief, net zoals u, dat het organiseren van een tentoonstelling in het Caermersklooster vrij veel geld kost. U moet rekenen dat men daar een doorsnee-tentoonstelling niet beneden de 30 000 EUR organiseert. En dan volg ik u natuurlijk wanneer u zegt dat dit voor een zo ruim mogelijk publiek moet kunnen worden opengezet.

Anderzijds is het ook zo dat het wereldje van aanbod van kunst, tentoonstellingen een relatief kleine wereld is. Alles in Vlaanderen is overigens klein, niet altijd kleintjes, maar alles is klein en sommige dingen ook kleintjes. Maar in de niche die men kan vinden binnen dat aanbod is het niet eenvoudig om die te gaan definiëren.

Met u voel ik inderdaad ook wel mee dat wij soms allicht iets te en te uitsluitend exclusief elitair bezig zijn. En ik bedoel dat niet eens negatief. Dat we binnen de niche wat aan kwaliteit kan worden aangeboden wij allicht iets te eenzijdig in ons aanbod bezig zijn.

Ik stel voor dat wij daarover binnen onze commissie Cultuur ten gronde met elkaar van gedachten wisselen, want ik kan u verzekeren dat het geen eenvoudige discussie is die ook ik, en met mij al veel andere mensen, reeds gevoerd hebben en aan het voeren zijn met de eigen administratie en met de eigen uitvoeringsverantwoordelijken binnen ons Provinciaal Centrum voor Kunst en Cultuur.

DEBATTEN

Maar het is goed dat u het probleem hier in het publieke forum hebt gebracht, het onder de aandacht hebt gebracht, omdat dit ons nu wel zal verplichten om daar verder gevolg aan te geven en om met zijn allen te gaan denken hoe wij én kwaliteit kunnen bewaken én datgene wat wij uiteindelijk met de belastingcenten van de Oost-Vlaamse belastingbetaler opzetten binnen dit Caermersklooster, zodat dit inderdaad naar een zo ruim mogelijk geïnteresseerd publiek moet kunnen gaan en het zich niet beperkt tot een al te kleine niche binnen datgene wat aan aanbod zou kunnen gebeuren en dus ook aan belangstellenden zou kunnen worden aangeboden.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW BRUGGEMAN NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN DE VERDERE PLANNING IN VERBAND MET DE RESTAURATIE VAN DE SCHEEPSWERF BAASRODE

De heer voorzitter

De wens is uitgedrukt op brede banken van de raad en is door de deputatie beantwoord op positieve wijze én door de commissievoorzitters in het bijzonder om een gezamenlijke eerste, tweede en vierde commissie bijeen te roepen in verband met het dossier scheepswerf Baasrode.

Het voorstel van datum is door mij goedgekeurd, met name: dinsdag 1 juni 2004 om 18 uur. Er zal nog een aparte uitnodiging verstuurd worden naar de leden van de eerste, tweede en vierde commissie, maar natuurlijk zijn alle raadsleden welkom.

Dat doet niets af aan het belang van de vraag van mevrouw Bruggeman naar een stand van zaken en de verdere planning in verband met de restauratie van de scheepswerf in Baasrode. Integendeel, het belang van de vraag wordt daardoor onderstreept.

Mevrouw Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn vraag gaat over de restauratie van de scheepswerf te Baasrode. Ik zou graag de huidige stand van zaken kennen en wat meer willen horen over de verdere planning, waarbij ik niet alleen vraag naar de verdere planning in data, maar ook naar de planning op financieel vlak.

Ik stel deze vraag omdat ik signalen heb opgevangen dat de mensen die betrokken zijn bij dit project een beetje vrezen dat men met de realisatie niet tijdig klaar zou zijn en dat men daardoor Europese subsidies zou mislopen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal het beperkt houden wat het antwoord betreft vermits wij de gelegenheid krijgen om het voorontwerp, waarvan ik hoop dat het klaar zal zijn in de loop van de maand mei – en de diensten geven dat aan - om het dan op de deputatie te brengen. In juni zouden we dan naar de gemeenschappelijke commissie kunnen gaan.

Het is de bedoeling dat het ontwerp in september 2004 zou klaar zijn om dan tot aanbesteding te komen in het najaar, oktober-november.

De uitvoering is gepland in 2005 en de vooropgestelde timing streeft naar een volledige afronding van het project in maart 2006.

Wat zit er nu allemaal in die eerste fase?

Deze omvat:

- de restauratie van de houten loods;
- beperkte restauratiewerken aan de ateliergebouwen;
- de restauratie van de gevel van het scheepvaartmuseum;
- de sloop van onze eigendom, woning 141;

- een nieuwbouw wordt daar ingeplant die moet coördineren met het bestaande gebouw van het scheepvaartmuseum, zoals het momenteel voorligt, onder andere wat de gevels betreft want u weet dat het een geklasseerd dorpsgezicht is. We proberen dat met de middelen die wij hebben zover mogelijk af te werken. Zo zal er onder andere een liftkoker voorzien worden, maar de lift is nog niet gebudgetteerd;
- de sloop van enkele bijgebouwen;
- de heraanleg van de tuin en de verharding achter het scheepvaartmuseum en achter de nieuwbouw.

Op de werf zelf zitten we met een probleem.

Zoals u wellicht weet is er bodemverontreiniging. Wij hebben in een vorige fase al eens een onderzoek gedaan en gevraagd om als eigenaar niet verantwoordelijk te worden gesteld. Wij hebben daar toen een negatief antwoord op gekregen.

Ondertussen schijnt het standpunt gewijzigd te zijn en een paar weken terug hebben wij opnieuw aan OVAM gevraagd dat zij zouden instaan om de historische vervuiling op te ruimen. Dat zal uiteraard naar de toekomst de verdere fases in de tijd gaan belasten.

Ik dacht dat wat het financiële gedeelte betreft het collega De Buck is die daar fors voor financiële middelen zorgt en ik neem aan dat hij graag zelf zijn uitgaven rechtvaardigt.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De eerste fase van het restauratiedossier is gekaderd in een Euregio Scheldemond Interregproject 'Maritiem Erfgoed 1'. Er loopt al een tweede project dat in voorbereiding is, 'Maritiem Erfgoed 2', maar dat gaat om andere projecten. Voor het deelproject Baasrode is Oost-Vlaanderen de promotor.

Waar komen die fondsen nu vandaan?

Europa komt tussen voor 399 234 EUR, de Vlaamse Gemeenschap voor 239 541 EUR, Dendermonde voor een eerder symbolische 3 299 EUR en de provincie – en dat zal ons wel het meest interesseren – financiert voor 156 394 EUR.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER LAMPAERT OVER DE EUROPESE SUBSIDIES DIE ELKE VLAAMSE PROVINCIE ONTVANGEN HEEFT IN DE PERIODE 2000-2003

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Persberichten zijn vaak openbarend, verhelderend, af en toe eens vervelend en in bepaalde gevallen misschien wel eens pijnlijk.

Zo verschenen enige tijd geleden in de pers de cijfers van de Europese subsidies die elke Vlaamse provincie ontvangen had in de periode 2000-2003.

Vlaams-Brabant haalt in die periode 3 000 000 EUR binnen en Oost-Vlaanderen 22 922 286 EUR. Dat is niet zo slecht, maar bijzonder weinig als men weet dat West-Vlaanderen 33 941 610 EUR kreeg. Antwerpen doet het nog beter. Antwerpen haalt zomaar eventjes 72 271 836 EUR binnen. Bijzonder pijnlijk als men dat vergelijkt met de cijfers van Limburg, want zij haalt 99 000 000 EUR binnen.

Ik weet dat men mij hier straks zal antwoorden en men deze cijfers zal proberen te relativiseren. Ik hoop dat men mij cijfers zal voorleggen voor de toekomst, die er iets beter uitzien.

Ik luister ook naar wat de mensen vertellen op basis van wat zij lezen in de krant, want zij spreken mij aan. Zij zouden weten waarover het gaat, want zij zijn toch de belastingbetalers van Oost-Vlaanderen en het is, denk ik, toch mijn taak als lid van deze raad om die mensen van antwoord te kunnen dienen.

DEBATTEN

Vandaar de volgende vragen:

- wat denkt de bevoegde gedeputeerde precies over deze cijfers?
- is er voldoende geld in Oost-Vlaanderen dat men niet gemotiveerd is om nieuwe dossiers in te dienen?
- of is er een tekort aan personeel om de dossiers op te volgen?
- heeft de deputatie voldoende aangedrongen bij de Europese instellingen om bijkomend geld te krijgen of voorziet men voor de toekomst toch nog een wijziging?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou eigenlijk moeten beginnen met te zeggen dat het woord 'pijnlijk' dat onze collega met zoveel emotie gebruikt heeft, zeer relatief is en dat zal blijken uit de uitleg die hier volgt.

De informatie over de toekenning van Europese subsidies waar de heer Lampaert naar verwijst, vraagt inderdaad om verduidelijking en die zal hij hier ook krijgen.

De vraag is immers: over welke Europese subsidies en over welke periode gaat het precies?

Ik kan enkel een toelichting geven op basis van beslissingen van de Europese commissie waarbij Europese middelen worden toegewezen aan programma's waarbij de provincie als bestuur rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken is. Het betreft dan vrijwel uitsluitend gebiedsgerichte programma's waar Europa via structuurfondsen – het EFRO, het Europees Sociaal Fonds of het Europese Oriëntatie- en Garantiefonds van de Landbouw – bij betrokken is.

Ik wijs er ook op dat die Europese subsidies niet worden toegekend aan een bestuursniveau, maar wel aan een geografische omschrijving. Ik laat ook alle mogelijke Europese subsidies die individuele projectpromotoren uit Oost-Vlaanderen hebben verworven uit andere dan de gebiedsgebonden programma's totaal buiten beschouwing. Daar hebben wij als provincie immers geen zicht op.

De collega moet vooreerst weten dat de Europese gebiedsgebonden subsidies worden toegekend op basis van het Europees structuurbeleid dat gebaseerd is op doelstellingen die in het algemeen beogen achterstandsituaties weg te werken.

Om erkend te worden als een gebied dat in aanmerking komt voor steun hanteert Europa vaste criteria zoals het bruto-inkomen per inwoner, het bevolkingspercentage dat in aanmerking kan komen voor steun en andere sociale parameters.

Dus, Collega, hoe slechter men het stelt hoe meer men krijgt. Hoe minder men krijgt, hoe beter men het stelt. Maar goed, we zullen het daar wel niet over eens zijn. Dat is ook niet de bedoeling.

Deze elementen worden door Europa bekeken op basis van gegevens en voorstellen ingediend door de verschillende lidstaten.

Op lidstaatsniveau speelt dan, gelet op de typische Belgische situatie, nog eens de verdelingsproblematiek tussen de gewesten. En binnen de gewesten heeft men dan nog eens de regeling van de verschillende deelgebieden al dan niet op basis van bestaande indelingen. En om alle misverstanden over lobbying bij Europa voor deze subsidies uit te sluiten: de enige gesprekspartner voor de provincie is hier Vlaanderen en daar wordt zo nodig geïntervenieerd. De besluitvorming verloopt verder getrapt: Vlaanderen, België, Europa.

Om één en ander extra in perspectief te plaatsen: in België heeft enkel Henegouwen nog een status als regio met globale ontwikkelingsachterstand – Doelstelling 1 – en dan nog in een uitdovingsscenario, wat niet wegneemt dat het daarbij om een veelvoud gaat van de middelen die zelfs Limburg – Doelstelling 2 – krijgt.

Is dat zeer pijnlijk voor ons?

Ik denk dat het vooral pijnlijk is voor Henegouwen en iets minder pijnlijk voor Limburg.

Binnen Vlaanderen zijn Limburg en de Kempen altijd al de regio's geweest die op basis van de Europese criteria meest beantwoorden aan de status van gebied met ontwikkelingsachterstand.

Het is mede door de demarches van de provincie dat sinds de vorige programmeringsperiode voor Oost-Vlaanderen een inhaalbeweging is gestart met de erkenning van het Meetjesland als plattelandzone met ontwikkelingsachterstand en in het lopende programma ook met de erkenning van gedeelten van de stad Gent als stedelijke zone die aan bepaalde achterstandscriteria voldoet.

Ik kan u verzekeren dat de provincie al het mogelijke heeft gedaan en doet om een rechtmatig deel van de beschikbare middelen toegewezen te krijgen, maar nog eens, de criteria zijn wat ze zijn en wie het sociaal-economisch goed doet – de rijkere regio's dus – komen niet of minder in aanmerking voor Europese steun. Dat is enkel logisch in het structuurbeleid van Europa en zal met de Europese Unie-uitbreiding enkel nog meer het geval zijn.

Het loopt enigszins anders met de bijzondere gebiedsgerichte programma's voor internationale samenwerking, zoals de Interregprogramma's - we zijn inmiddels al aan het derde Interregprogramma bezig – omdat daar de achterstandscriteria minder een rol spelen. Maar deze middelen worden niet opgesplitst per provincie, maar toegewezen op Vlaams niveau of op grensoverschrijdende schaal. Hierbij moet dus omgerekend worden om aan een hypothetisch bedrag per provincie te komen.

Nog bijzonder zijn de gebiedsgerichte programma's voor plattelandontwikkeling waar de Vlaamse provincies samen met Vlaanderen bij betrokken zijn. Ik zit hier eigenlijk een beetje in de winkel van collega Vercamer, maar die zal mij dat vergeven. Ook daar is de verdeling per provincie minder gesteund op achterstand dan bijvoorbeeld bevolkingscriteria, wat maakt dat Oost-Vlaanderen, alle verhoudingen in acht genomen, hier meer middelen voor krijgt dan Limburg.

Ik zal eindigen, Mijnheer de Voorzitter, met een kort overzicht te geven van de Europese middelen waarop Oost-Vlaanderen binnen een aantal programma's aanspraak kan maken gedurende de lopende programmeringsperiode 2000-2006:

1. Doelstelling 2-programma Gent, ruwweg 10 000 000 EUR
Phasing-out 5B Meetjesland, 3 561 000 EUR
bijzonder programma Innovatie Acties, gekoppeld aan de doelstellingsprogramma's, ongeveer 500 000 EUR;
2. Interreg III A, een grensoverschrijdende samenwerking, met een omrekening naar Oost-Vlaanderen, 6 896 000 EUR;
3. Interreg III A, samenwerking met Frankrijk en Wallonië: hier is 10 000 000 EUR beschikbaar voor Vlaanderen, maar slechts een deel van Oost-Vlaanderen, namelijk het arrondissement Oudenaarde, komt hiervoor in aanmerking;
4. Plattelandsontwikkeling: 1 807 000 EUR;
5. Leader + in het Meetjesland: 1 512 000 EUR.

Wat betreft de andere provincies beschikt de VVP over vergelijkbare gegevens en die kunnen eventueel opgevraagd worden.

Grosso modo klopt het beeld dat Limburg het meest ontvangt. Ook Antwerpen en West-Vlaanderen, die specifieke kust- en visserijprogramma's hebben, ontvangen meer, maar de verhoudingen liggen hier anders.

Desgewenst kunnen de VVP-gegevens hierover opgevraagd worden, Mijnheer de Voorzitter.

Tot zover mijn antwoord waarvan men kan zeggen: inderdaad, wij hebben minder ontvangen, maar wij hebben ons deel ontvangen.

De vraag of we ongelukkig moeten zijn dat we niet meer achtergesteld zijn, laat ik in het midden.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN DE HEER DE VILDER OVER DE UITBREIDING VAN HET SLIBSTORT CALLEMANSPUTTE TE ZELZATE

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het begin van de jaren '70 werd het rustige en landelijke gebied rond de Callemansputte omgetoverd tot een grote werf voor zandwinning. Toen al waarschuwden plaatselijke milieuverenigingen dat er meer aan de hand zou blijken dan enkel zandwinning en dat er gezocht werd naar een stortplaats al of niet voor het vervuilde kanaalslib.
Uiteraard werd dit toen door alle administraties met klem ontkend.

Maar eenmaal de put vol, kwam al vlug het stort.
De bevolking werd gerustgesteld, want er was sprake van een ondoordringbare bentonietwand die niets zou doorlaten en de kleibodem zorgde dan wel voor de rest. Eenmaal de put gevuld, zou het geheel worden omgetoverd tot een bos, wat de uiteindelijke nabestemming zou worden van de site.

Maar éénmaal de put gevuld, Beste Collega's, kwam er helemaal geen bos. Wel werden de dijken verhoogd zodat de stortmogelijkheid van de deponie Callemansputte nog kon opgetrokken worden. Ook dit werd met geruststellende berichten aan de bevolking meegedeeld, want ook dit zou maar één keer gebeuren.

Ondertussen, Collega's, zijn we aan de derde dijkverhoging bezig en telkens opnieuw kwam de bevoegde administratie met hele mooie verhalen over de nabestemming ervan, gaande van bos tot natuurgebied en zelfs recreatiegebied.
De ondoordringbare bentonietwand blijkt ondertussen zo lek als een zeef en het grondwater van heel de site is zwaar vervuild.

Collega's, ondertussen zijn wij 2004. Het stort is opnieuw vol en in de streek gonst het van de geruchten over dijkverhoging.
En het gonst niet alleen van geruchten, maar in het jaarverslag van VENECO lees ik dat men uitkijkt naar een vergroting van de site Callemansputte voor de verhoging van de stortcapaciteiten.

Mijn vragen zijn dan ook heel concreet:

- wat is er precies aan de hand met de stortdeponie Callemansputte?
- zijn er vragen tot verhoging van de dijken?
- of komt uiteindelijk de reeds lang beloofde lagunering van het stort, de afdekking van het stort en de volledige sanering van de site Callemansputte?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan de collega enigszins geruststellen door hem mede te delen dat er vandaag geen nieuwe aanvraag is tot uitbreiding van het slibstort Callemansputte.
Anderzijds neemt zulks niet weg dat er nagedacht wordt binnen het project Gentse Kanaalzone en met de bevoegde administratie van AWZ, de Afdeling Martieme Toegang, over hoe men in de toekomst zal moeten omgaan met dit slibstort Callemansputte, wat blijkbaar ook de bezorgdheid is van de omwonenden.

Er zijn daaromtrent twee overwegingen mede te delen. Men denkt na over:

1. de verdere exploitatie van de stortplaats;
2. het ruimtebeslag, wat blijkbaar de grootste bezorgdheid is van de omwonenden.

Met betrekking tot de exploitatie van de stortplaats – en hierin ligt onmiddellijk ook, voor een stuk althans, een antwoord op het tweede gedeelte van de vraag – heeft men expertise opgedaan bij de haven van Antwerpen. Daar heeft men gezien dat men door meer gestructureerd en geconcentreerd te werken – en daarmee bedoelt men dan dat men de zandfractie bijvoorbeeld zou gaan afscheiden – op een duurzamer en veiliger manier, dus op een meer milieuhygiënische manier, de exploitatie kan bewerkstelligen.

Verder moet ook worden nagedacht over hoe er moet omgegaan worden met het ruimtebeslag van de stortplaats.

Een herschikking en optimalisering van de stortplaats betekent evenzeer een mogelijke wijziging in ruimtegebruik.

Anderzijds zal wel moeten nagedacht worden waar en op welke manier deze nieuwe installaties zouden moeten worden ingeplant. Dit is een overweging. Hierover wordt dan meer specifiek nagedacht binnen de opmaak van de gebiedsvisie rond het bedrijventerrein Rieme-Noord. Maar ik denk dat het vandaag nog te vroeg is om hierover uitspraken te doen. Men overlegt en kijkt hoe men op de beste manier met deze stortplaats kan omgaan.

Uiteraard zullen we hierop waarschijnlijk in de nabije toekomst opnieuw moeten terugkomen.

Dank u.

PUNT 2

PUNT UITGESTELD ZITTING 10 MAART 2004: INTERPELLATIE VAN DE HEER VAN AUTREVE OVER DE AANLEG VAN EEN TOEGANGSKANAAL NAAR HET DOMEIN PUYENBROECK EN DE DAARTOE GEPLANDE AANKOOP VAN GRONDEN EN/OF ONTEIGENINGEN

De heer voorzitter

Meester Stefaan Van Hecke heeft mij meegedeeld dat de heer Van Autreve door dringende persoonlijke omstandigheden belet is en hij hem zal vervangen bij de interpellatie.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Enkele weken geleden hebben we op de diensten het dossier ingezien over het graven van het toegangskanaal in Puyenbroeck. Dat dossier is nog niet zo lijvig. Toch zitten daarin een aantal informaties die interessant zijn, maar er rijzen toch ook heel wat vragen.

Vandaar een achttal vragen die we wensen te stellen en waarvan we hopen om daarop een duidelijk antwoord te krijgen van de deputatie.

In het dossier lezen we dat de deputatie de intentie heeft om de gronden bestemd voor het toegangskanaal aan te kopen op vrijwillige basis. Dit is ook altijd zo gesteld in de commissievergadering. Toch merk ik hier en daar dat de term 'onteigenen' gebruikt wordt. Vandaar de volgende vraag: gaat de deputatie blijven bij de vrijwillige koop of wordt er ook onteigend?

We lezen ook dat men 50 hectaren wil aankopen (aan de schattingsprijs van 30 500 EUR/hectare) waarvan de helft bestemd is voor de aanleg van het kanaal en de andere helft eventueel voor bebossing, grondruil of om opnieuw te verkopen.

We nemen aan dat wanneer men grond wil kopen men toch wel weet wat men ermee gaat aanvangen. Vandaar mijn tweede vraag: hoeveel hectaren plant men te bebossen en hoeveel te ruilen of opnieuw te verkopen? Met andere woorden hoeveel gaat er effectief worden verkocht of verworven voor de aanleg van het kanaal?

In het verslag van een vergadering met de eigenaars staat dat de Zuidlede niet wordt uitgebouwd als toegangskanaal omdat ze momenteel onbevaarbaar is. De ruiming van het slib zou problemen geven omdat daar een vergunning voor nodig is.

Graag had ik vernomen hoeveel het ruimen en bergen van het slib van de Zuidlede zou kosten. Blijkbaar is dit toch een alternatief voor het nieuw te graven kanaal.

Eveneens had ik graag vernomen welke vergunningen er nodig zijn om een nieuw kanaal te graven. Wat is de kostprijs om een dergelijk kanaal te graven? Is dit dan goedkoper dan de ruiming van de Zuidlede en de herinrichting van de Zuidlede?

De afwatering wordt gegarandeerd. Er zal een studie gemaakt worden om na te gaan of er een pompstation en/of duikers moeten geplaatst worden.

Graag had ik vernomen wanneer we die studie mogen verwachten.

DEBATTEN

Is er al een studie over wat de invloed zal zijn van dit kanaal op de waterhuishouding van het gebied? Want het graven van een kanaal kan een zeer grote invloed hebben op de waterhuishouding voor een groot gebied, zeker met al de landbouwgronden in de omgeving. Ik vermoed ook dat er MER-rapporten zullen moeten worden opgesteld om dit allemaal heel grondig te onderzoeken.

Wie zal ons technisch bijstaan bij het uittekenen van die plannen?
Dank u.

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In dat verband had ik een zeer boeiende vraag van de collega in vraag willen stellen rond hetgeen er aan het gebeuren is in het domein Puyenbroek: het kanaal, de golf enz.
Ik heb vernomen in de streek dat er heel wat deining is over de wijze waarop de provincie omgaat met de informatieverstrekking naar de bevolking toe. Er zouden vragen zijn van culturele en andere verenigingen om de gedeputeerde op bezoek te krijgen en uitleg te geven, maar dit werd heel brutaal geweigerd. Mijn vraag is: "Is het reeds gebeurd? Het is des te beter. En zoniet, wanneer zal de bevolking van Wachtebeke en omstreken eens grondig worden geïnformeerd over alle plannen die de provincie heeft met het provinciaal domein Puyenbroek?"

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Ik zou eerst toch enige abstractie willen maken over het toegangskanaal en het verwerven van gronden. De algemene visie van deze deputatie is dat wij in verband met verwerven van onroerend goed in functie van bebossing, natuurontwikkeling, recreatie-ontwikkeling vooral kijken naar onze bestaande initiatieven. Wij trachten mogelijkheden rond bestaande infrastructures te versterken. Wij hebben hier in het korte verleden gronden aangekocht in de onmiddellijke omgeving van het domein De Gavers. Wij hebben ook een aantal gronden verworven onmiddellijk aansluitend bij de grenzen van het provinciaal domein Het Leen.

Gans de visie naar ontwikkeling en lange termijnvisie is vervat in een masterplan wat het provinciaal domein Puyenbroek betreft. In dat masterplan is het vooral met betrekking tot de uitbreiding zo dat we wat de zuidzijde/oostzijde betreft vooral naar mogelijke uitbreiding van bebossing kijken omdat gans ons domein ingebufferd is ten zuiden door een bebost gebied. Als wij kijken naar mogelijkheden voor verdere uitbreiding of ontwikkeling van de recreatie moet er automatisch gedacht worden aan een uitbreiding naar het noorden toe, naar de Moervaart toe.

Dit is mede als dusdanig opgenomen in ons provinciaal ruimtelijk structuurplan waar eventuele uitbreiding naar het noorden mogelijk zou zijn.

Wat betreft het toegangskanaal is de idee ter sprake gekomen onder andere bij de bestudering van de bereikbaarheid van het provinciaal domein Puyenbroek. Onze voornaamste bekommernis gaat vooral uit naar de toegankelijkheid en de bereikbaarheid van de domeinen, openbaar vervoer en via de autosnelwegen. Wij zullen hopelijk tegen de opening van het seizoen de nieuwe bewegwijzering hebben die vanaf de E17 en de expresweg het domein zullen aanduiden. Er is op dit ogenblik een mobiliteitsstudie aan de gang om de bereikbaarheid van ons domein te bestuderen. In die zin zal de bereikbaarheid via het water er een onderdeel van uitmaken.

Het kanaal komt ter sprake bij het bekijken van de problematiek van de pleziervaart op de Moervaart. Ik denk dat degenen die de regio min of meer kennen weten dat er op de Moervaart heel wat plezier aanwezig is en daaromtrent een aantal problemen zijn.

Zeer concreet wat de vragen van collega Van Autreve betreft kunnen we zeggen dat het nog een lange weg te gaan zal hebben. Het is nog een lang dossier, maar u weet ons provinciaal ruimtelijk structuurplan is er nu. Vooraleer wij één spade in de grond zullen hebben, moet er eerst nog een ruimtelijk uitvoeringsplan en een MER-studie komen en er moet een bouwvergunning aangevraagd worden. Ik denk dat er nog voldoende mogelijkheid zal zijn voor technische en meer concrete vragen als wij verder gaan in dit dossier.

Onze conclusie op dit ogenblik is dat technische vragen zeer voorbarig zijn. Vandaag hebben we enkel en alleen onze interesse gegeven aan de notarissen in de regio binnen een bepaalde zoekzone waar wij geïnteresseerd zijn in de vrijwillige verwerving van gronden omdat dit een beetje vooruitzien is op lange termijn.

Onze diensten zeggen dat, wat de Zuidlede betreft, dit hoegenaamd geen alternatief kan zijn omdat het een onbevaarbare waterloop is en omdat er een aantal banen en wegen zijn die de Zuidlede dwarsen waarvoor bruggen zouden gebouwd worden. Dit zou de kostprijs uiteraard zeer zwaar opdrijven.

Wat het kanaal zelf betreft is het een visie die gegroeid is en verder zal moeten onderzocht worden naar financiële mogelijkheden en middelen. Ook naar vergunningen is er een hele weg te gaan. Naar de zoekzone van de 50 hectaren zal het ongeveer de zoekzone zijn binnen dewelke wij kijken of er eigenaars zijn die wensen te verkopen. Kunnen wij tegemoetkomen? Zoals u weet zijn wij ook onderworpen aan schattingsverslagen voor het verwerven van gronden.

Dat is eigenlijk de situatie met betrekking tot het kanaal.

Het is alleszins zo in verband met mobiliteit. Ik heb hier trouwens vroeger in de raad gesteld dat het minder dan twee kilometer is en er één brug is die op dit ogenblik manueel gedraaid wordt die ons eigenlijk scheiden van de wereldzeeën. Het is zo dat een klein kanaal het provinciaal domein op de kaart van het watertoerisme zou kunnen brengen.

Wat de informatie betreft wil ik u graag meedelen dat er rond Nieuwjaar een schrijven geweest is van een politieke partij waarop geantwoord is dat wij het niet opportuun vonden om uitleg te geven over initiatieven aan iedere partij afzonderlijk. Wij hebben wel gezegd dat we initiatief zouden nemen om het samen met het gemeentebestuur te organiseren. Een viertal weken geleden is er een schrijven gericht aan de gemeente. We hebben ondertussen een schrijven gekregen van de gemeente dat zij het een goed voorstel vinden. We zullen eerstdaags samen met de gemeente een informatie-avond organiseren waarop iedereen uitgenodigd is en vragen kan stellen naar believen.

Tot daar, mijn antwoord.

De heer Van Hecke

Het antwoord van de gedeputeerde roept een aantal andere vragen op. Ik vind het mooi dat u zegt: "We zijn één poort verwijderd van de wereldzeeën."

Het is alsof dit plots bereikbaar wordt.

De heer voorzitter

Geef toe dat het een brede visie is.

De heer Van Hecke

Het is een zeer brede visie. Het is een mooie droom: 'Wachtebeke, het centrum van de wereld'. Ik stel een principiële vraag: "Heeft de bestendige deputatie reeds een beslissing genomen?" Dit hadden wij graag vernomen. "Wij vinden dit een interessante piste. We gaan ervoor. We gaan dat grondig onderzoeken." Of is het slechts een ideeetje dat ergens sluimert, want indien het gaat over het domein Puyenbroeck hebben we reeds meermaals meegemaakt dat er soms een sluipende besluitvorming ontstaat. Indien het gaat over golfterreinen of wat dan ook, duiken plots ideeetjes op die nadien vorm krijgen. In de raad krijgen wij steeds te horen: "Het is een ideeetje." Maar plots duikt dat ideeetje op in de begroting enz.

Heeft de deputatie reeds een beslissing genomen ervoor te gaan om een dergelijk kanaal te graven? Wat horen we? Van mensen ter plaatse horen we dat er notarissen zijn - die uiteraard op de hoogte zijn - die mensen aanspreken om te weten of ze niet willen overgaan tot een vrijwillige verkoop van gronden. Dan stellen we ons de vraag op welke basis die notarissen dat doen. Hebben die een volmacht om gronden te zoeken en aan te kopen voor de provincie terwijl we nog niet weten dat we dit kanaal gaan graven? Stel nu dat het vrij vlot gaat in die zin dat veel mensen hun gronden willen verkopen. De provincie koopt gronden want we hebben budgetten in de begroting. We kunnen ze ook betalen.

DEBATTEN

We zullen binnen enkele jaren tot de conclusie komen dat het eigenlijk niet kan omdat we er geen geld voor hebben. Dan hebben we ondertussen veel gronden aangekocht en de notarissen zullen ook veel goede zaken gedaan hebben. Is het niet een beetje de omgekeerde wereld om eerst opdracht te geven aan notarissen om gronden te zoeken en aan te kopen. We zullen binnen enkele jaren - indien we al deze studies nog moeten doen - een MER-studie, een bouwvergunning en een RUP opstellen. We zullen daarna wel zien of we effectief een toegangskanaal zullen graven.

Op een aantal vragen heb ik geen antwoord gekregen. Ik kan dit wel begrijpen omdat het soms technische vragen zijn, maar op één vraag had ik graag een antwoord gekregen: heeft de deputatie berekend of een schatting gemaakt van wat het graven van een dergelijk kanaal zou kunnen kosten? Als we één zaak geleerd hebben de laatste jaren bij vele van die megalomane projecten die als ideeetje zijn ontstaan is het dat men soms wel met een prijs tevoorschijn komt die na enkele maanden plots blijkt te stijgen. Vooraleer we een beslissing nemen moeten we toch een idee hebben welke impact dit heeft op de omgeving. We moeten ons afvragen wat het ons zal kosten en of er al dan niet alternatieven zijn. Dit is nog niet duidelijk. Graag zou ik nog enige verduidelijking krijgen over deze drie punten. Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter,

Het is zo dat ik bij het begin van mijn uiteenzetting gezegd heb: "U moet abstractie maken van de aankoop van gronden en het toegangskanaal."

Het is dus ook zo dat wij binnen de zoekzone die voorzien is in het masterplan naar mogelijke uitbreiding zoeken voor wat het toegangskanaal betreft. Het is een mogelijke optie die nog niet goedgekeurd is door de deputatie. Wat heeft de deputatie wel goedgekeurd? In de zoekzone met betrekking tot het verwerven van gronden voor bebossing en recreatie is wel een beslissing genomen in die zin dat wij gezegd hadden dat we geïnteresseerd waren.

We zijn op dit ogenblik met een drietal eigenaars aan het onderhandelen. De beslissing tot aankoop zal afhankelijk zijn van de vraagprijs. Het zijn allemaal afzonderlijke dossiers. Er is wel een beslissing van de deputatie namelijk dat in de zoekzone kan geprospecteerd worden. Mogelijks kunnen wij gronden verwerven in het kader van uitbreiding van het domein. Wat de mogelijke kostprijs betreft is er op dit ogenblik nog geen studie rond gemaakt. Ik denk dat dit voorbarig is. Er zijn ingenieurs die beweren dat door het feit dat men de grond bekomen door het uitgraven kan gebruiken als dijk, men enkel te maken heeft met de graafkosten. Dergelijke dossiers zullen ook ondersteund worden door toerisme. Op dit ogenblik is het ook zo dat lokale en provinciale overheden kunnen gebruik maken van budgetten die beschikbaar zijn voor toerisme. Wij hebben trouwens dit jaar een aantal dossiers ingediend waarvan wij eerstdaags een uitspraak verwachten. Ook daar zal op termijn naar de financiële middelen moeten gekeken worden als er effectief beslist wordt. Er kan slechts een definitieve beslissing komen wanneer het prijskaartje ernaast op tafel ligt.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Het debat is uiteraard nog niet beëindigd in dat opzicht. We zullen verder zien hoe de geestelijke graafwerken voorlopig vorderen.

PUNT 3

PUNT UITGESTELD ZITTING 10 MAART 2004: VOORSTEL VAN DE HEER DE LOOR OM HET STANDBEELD VAN JAN DE LICHTTE TERUG TE HALEN NAAR ONZE PROVINCIE

De heer voorzitter

Gisteren in de centrale commissie is er wel geopperd dat het voorstel niet mag inhouden dat de provincieraadsleden zelf gelast zouden worden met het transport van het beeld. Onder dat lichte voorbehoud geef ik aan quaestor De Loor graag het woord. Nog eens, Mijnheer Van Autreve, Mijnheer de Fractieleider, Mijnheer De Loor en trouwens Mijnheer Gillis en Mijnheer De Coninck dankend voor de uitgestelde punten van vorige maal, die zoals afgesproken terugkomen.

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Beste Collega's, 1957. De eerste druk van 'De bende van Jan de Lichte' door Boontje wordt voor het eerst gepubliceerd als 'Grote ABC nr. 19' bij N.V. Uitgeverij De Arbeiderspers. Het werk gaat goed over de toonbank, want in januari 1965 volgt reeds een tweede druk, in februari 1968 een derde druk, in januari 1971 een vierde druk, in oktober 1972 een vijfde druk, in september 1974 een zesde druk, in mei 1975 een zevende druk enz.

Wie was nu precies die Jan de Lichte? Waar de meningen verdeeld zijn over de activiteiten van Jan de Lichte en zijn Robin Hood gehalte, is er eensgezindheid over waar zijn geboortewieg heeft gestaan. Het is door onderzoek onomstotelijk vastgesteld dat hij geboren is op 7 april 1723 in Velsiecke op den Dries, nu de Beugelstraat in Velzeke, een deelgemeente van Zottegem.

In een gerechtelijk stuk van 2 augustus 1746 getuigt een zekere Pieter Andries d'Haenes-Feliers, molenaar van de nu nog bestaande Velzeekse watermolen, in het proces tegen Jans moeder, dat Jan de Lichtes ouders, Joos De Lichte en Elisabeth De Schepper, woonden 'omtrent deponentes huijse' ten tijde van Jans geboorte, wat wil zeggen in de onmiddellijke nabijheid van de watermolen. Dat Joos de Lichte ook geen katje was om zonder handschoenen aan te pakken, getuigen de processen die tegen hem werden gevoerd wegens doodsb bedreigingen tegenover zijn burens.

Een zekere Frans van Gansberghe had het over een 'kleijn lochtingsken van den grootte van een dagwant en half', daer op sijn staende twee huijsen. In het ene huis woonde Joos de Lichte, in het andere misschien zijn broer, Adriaan de Lichte.

De de Lichtes waren afkomstig uit Hundelgem, een deelgemeente van Zwalm, waar twee broers woonden: Ignatius en Amandus.

Beiden hadden kinderen met dikwijls dezelfde voornamen, wat verwarring in de hand gewerkt heeft. Het is nu echter zeker dat Ignatius, die onder zijn kinderen een Judocus (Joos) telde, die op zijn beurt een Jan verwekte, die grootvader is.

Een lang leven werd Jan echter niet gegund, of zocht hij het zelf? Hij werd te Aalst op amper 25-jarige leeftijd, na er eerst met foltering, geseling en levenslange verbanning bestraft te zijn geweest, na veroordeling door een Franse militaire rechtbank, publiek geradbraakt op 14 november 1748.

Na deze korte inleiding over wie Jan de Lichte was, wil ik kort nog even ingaan op de figuur Jan de Lichte en zijn activiteiten tijdens zijn korte leven.

De meningen zijn, zoals ik reeds eerder zei, nogal verdeeld van auteur tot auteur door de eeuwen heen.

Nu volgen een aantal citaten:

"Jan de Lichte was sinds vier maanden kapitein der rooversbende en werd door gansch Vlaanderen en een groot deel van Brabant vooral door de plattelandsche bevolking gevreesd en ontzien. Bijna geen dorp bleef van hunne bezoeken bevrijd en de schrik dien de rovers te allen kante om zich heen verspreidden, was zo groot dat menig welgestelde boer zich gedwee liet uitplunderen, liever dan door tegenstand zijn leven en dat zijner huisgenoten in gevaar te brengen.

Wild, woest, wraakgierig en wreed van inborst voegde hij bij deze menselijke ondeugden nog ééne onverzadigbare heerszucht en ijdelheid. Zijn omgang met gelukzoekers uit de groote steden, deed hem pracht beminnen. Hij ging doorgaans wel gekleed en hij hoorde zich gaarne 'mijnheer' noemen. Zijn wil was zijn enige wet, en alles wat daaraan weerstond, moest buigen of bersten." Aldus Ernest Ternest in 1873.

"Het was juist voor den hooizolder dat kapitein Jan zijnen hond vond, knorrend en blaffend. Er lag daar ééne ladder neergeslagen, half verbrijzeld. Jan rechtte de ladder zooveel hij kon, klom er op, en met duizende gevaren van zich den hals te breken, geraakte hij op den zolder. Daar doorwroette hij het gooi, stampte met zijn geweer, stak met zijnen ponjaard dat de punt ervan brak op de planken: niets roerde of bood weerstand. Dan, hijgend en zwetend, begon hij den zolder te ruimen en al het hooi smeed hij door het venster. De zolder kwam ijdel en geen Gillis te vinden!

Woedend springt hij van boven den zolder tot beneden op de grond, met zulke doorslaande kracht dat er niet ééne knop aan zijne onderkleeders meer bleef ... Voor het overige, had de dolle woestaard geene deernis.

Hij vliegt de keuken binnen. De vrouw zat bezwijmend bij den haard. Hij greep ze bij het haar en sleurt ze wakker.

DEBATTEN

Voor de laatste maal, bruischt hij, zijn mes zwaaiende; voor de laatste maal waar zit Gillis van Pamele!
Het bloeddorstige wapen rees boven haar hoofd.

O, bij de liefde uwer moeder! bad zij.

Zwijg, brulde de booswicht, mijne moeder heeft mij vervloekt!

En hierop begint een tooneel van barbaarsche wreedheid dat wij den lezer besparen. Maar toen, bij het kriecken van de dag, Arjaan den gekwetsten man terugbracht op het hof, vonden zij het al vermoord, de koe in den stal, den hond bij zijn hok, den vogel in zijne kooi, de kat bij den haard, de vrouw op haren stoel. De romp van het kind lag op den vloer en zijn hoofddeken hing nog aan de borst zijner moeder. De rampzalige echtgenoot gilte een hartverscheurenden kreet en stortte neer in het bloed der zijnen." Aldus Van Branteghem in 1888.

"Eens scheen het of hij een bende had gesticht, en die naar zijn hand alleen leidde. Maar nu blijkt het dat men een steen aan het rollen kan brengen, doch hem niet weerhouden kan als hij, donderend en echo's verwekkend, in de diepte van het ravijn neerstort.

Men kan een bende stichten, maar men kan die niet in zijn hand blijven houden als er meer dan honderduizend bereid zijn zich daarbij aan te sluiten. Dertigduizend in Brabant, zestigduizend in de beide Vlaanderen, zoveel in Noord-Frankrijk, in Zeeuwsch-Vlaanderen en in Wallonië.

Het is geen bende meer. Het is een zwellen van de stroom. Het is een algemeen doorbreken van alle dijken en een met donderend geraas buiten de oevers treden van met schuimkoppen overdekt water. In luttele dagen tijd is het niet meer een bende van Jan de Lichte, maar de algemene opstand, de revolutie misschien.

Ja, ginder ver aan de einder, in Frankrijk zelf, is iets net eender aan het broeden, en begint men de trommels op te spannen die straks de opmars zullen begeleiden en scanderen. Terwijl hier een vrouw der bende met een mes een soldaat van Lodewijk de Vijftiende afmaakt zal het volk van Frankrijk zich gereed maken om straks het hoofd van Lodewijk de Zestiende van de romp te slaan.

De trommels worden gespannen, de messen gewet, de rode mutsen gepast. Het is niet Jan de Lichte die een bende heeft gesticht. Het zijn de tijden die rijp zijn: de dertigduizend bedelaars in Brabant, de zestigduizend bedelaars in Vlaanderen, het zijn als zovele korenhalmen, rijpend voor een nieuwe oogst.

De trommels slaan-battez le tambour van dire dom deyne, battez le tambour - en hij, Jan de Lichte, is niet in staat de minste kleine wending te geven aan de loop van de geschiedenis ... " schreef Louis Paul Boon in 1957.

Uit historisch onderzoek blijkt dat de misdaden - toch zeker tot voor zijn laatste levensjaar - eerder te bestempelen zijn als kruimeldiefstallen. In het jaar van zijn proces en zijn terdoodveroordeling zal hij onder zware foltering door de Franse bezetter, zes moorden op vijf mannen en een vrouw bekennen. Zo worden in de processen en beschuldigingen aan zijn adres melding gemaakt van:

- 1744, inbraak te Lovendegem, buit: een kist appelen;
- 1744, inbraak te Strijpen, buit: enkele manshemden;
- wat later, inbraak te Kruishoutem, buit: een pot vet;
- 1846, inbraak te Tielt, buit: een hoeveelheid boter;
- 1846 inbraken te Hulst en Ooigem, buit: vlees en brood;
- tot slot, inbraak te Grammene, buit: een paar varkenspoten.

Over wie van de vele auteurs het best de waarheid benadert, doe ik geen uitspraak. Dat is het werk van de historici maar dat het in ieder geval een beklijvend figuur is geweest, staat buiten kijf. Louis zou er anders zo geen succesvol boek hebben over geschreven.

In 1989 hield Knack een enquête, namelijk 'Maak kennis met een grote Vlaming'. Zij had tot doel door middel van minstens één grootscheepse actie een Vlaming die minimaal vijftig jaar overleden is in de speciale belangstelling te brengen. Knack had zelf 12 personen genomineerd. En ja, Jan de Lichte prijkte er tussen namen als Guido Gezelle, Lieven Bauwens, Paul van Ostayen, Corneel Heymans, en anderen. De motivering voor de keuze was: "Een bendeleider als kandidaat Grote Vlaming? Kan dat nu echt?"

De keuze is aan de jury, maar onmiskenbaar blijft Jan de Lichte een fascinerende figuur. In de 18de eeuw opereerde hij met een bende van zo'n 100 man in Midden- en Zuid-Vlaanderen en pakte zijn slachtoffers niet met fluwelen handschoenen aan. Toen hij voor de rechters stond bekende Jan zes moorden. Wie ooit zegde dat die jongen opgroeide voor galg en rad, kreeg gelijk. De Lichte werd op de markt van Aalst geradbraakt. Maar voor sommigen bleef hij een soort Robin Hood, die de armen wou helpen. Voor anderen was hij het slachtoffer van en de rebel tegen de schrijnende armoede, die onze gewesten toen kenden." Einde citaat.

Hoe is het standbeeld er uiteindelijk gekomen?

Reeds vroeg speelde de internationaal geroemde beeldende kunstenaar en Oost-Vlaming Roel D'Haese, die een zeer goede vriend was van Louis Paul Boon, met de idee een standbeeld te maken van Jan de Lichte. Toen Boontje in gezelschap van Bert Van Hoorick in de zestiger jaren een bezoek bracht aan Roel D'Haese en ze hem vroegen eens iets voor de stad Aalst te maken, zei hij reeds prompt indien hij iets zou maken voor Aalst, het een standbeeld van Jan de Lichte zou worden omdat hij de figuur en het werk van Boon daarover zo beminde.

Twee maanden na het overlijden van Louis Paul Boon - we zijn dan 1979 - werd door zijn vriend Bert Van Hoorick 'de Boon Vereniging' opgericht in Aalst, die zich tot doel stelde de nagedachtenis aan Boontje levend te houden.

Al vlug kwam men tot de idee dat er een standbeeld van of over het werk van Boontje in Aalst moest komen. Van Hoorick herinnerde zich nog de woorden van Roel D'Haese en al vlug was de beslissing genomen dat het een standbeeld van Jan de Lichte zou worden omdat - zo verwoorde wijlen Roel D'Haese het - hij overleed in 1996 en Jan de Lichte een symbool was van heel de levensvisie van Boon. Bij Boon gaat het om de volksgroepen die op de één of andere manier in opstand komen tegen het gezag. Onderdrukking, opstand tegen die onderdrukking en onderdrukking van die opstand ... Boon tilde Jan de Lichte op tot held en tegelijk anti-held, tot het goede en het kwade tegelijkertijd. Er werden fondsen gezocht en het treintje begon te lopen.

Wat niemand had verwacht was, dat ruim 200 jaar na zijn dood, Jan de Lichte de stad Aalst opnieuw op zijn grondvesten zou doen daveren. De politiek ging er zich mee bemoeien en ellenlang gepalaver op de gemeenteraad zorgde ervoor dat het dossier muurvast geraakte. Sommige gemeenteraadsleden waagden zich tot historische uitspraken zonder enige hinder van kennis van zaken. Het dossier krijgt internationale pers aandacht. Televisie, radio, en schrijvende pers besteedden ruime aandacht aan het standbeeld. Nog voor het gegoten is, is het waarschijnlijk het meest besproken standbeeld van die tijd.

Zo titelt de krant 'De Morgen' op 9 mei 1981: 'Aalst beeft weer voor Jan de Lichte'. Het artikel begint met een weergave van de tussenkomst van een CVP-gemeenteraadslid op de Aalsterse gemeenteraad die ik niet zal vernoemen: "Jan de Lichte, een man die een opmerkelijke ongehoorzaamheid aan de dag legde en velen in valstrikken en listen lokte, een symbool van laagheid en onmenselijkheid, een stelende en moordende Velzekaar, een opperhoofd van een gevreesde bende. Het zou een zware en onvergeeflijke fout van ons zijn om de nagedachtenis van Louis Paul Boon te eren met een verheerlijking van Jan de Lichte. Dat de gemeenteraad een dergelijk monument als openbaar bezit zou aanvaarden is ondenkbaar. Dat kan eenvoudig niet. Op Tempora O Mores: O tijd waar zijn uw zeden". Met deze kreten verklaarde de Aalsterse CVP-woordvoerder in de gemeenteraad de oorlog aan 'de Louis Paul Boon Vereniging', die de auteur zoals gezegd, blijvend wou gedenken met een beeldhouwwerk waarvoor kunstenaar Roel D'Haese de 18de eeuwse schuimer als model nam. Temeer omdat Boon zelf in betere tijden had verklaard ten volle achter het idee van een Jan de Lichte standbeeld te staan.

Van café tot raadsbank dreef Jan de Lichte een wig in de stad van "hop, ajoin en bier mee schoim en vloi". Dat het om een postume hulde ging van één van zijn grootste inwoners leek sommigen nog nauwelijks te hinderen in hun uitspraken.

De alternatieven die door de Aalsterse CVP werden voorgesteld: een buste van Boon zelf of een kapelletje zouden Boontje weinig of niet kunnen bekoren hebben, om verschillende redenen. Het dossier zat politiek muurvast.

Zoals zo dikwijls was er echter een spreekwoordelijke derde hond die met het been zou kunnen gaan lopen. In 1983 zag het er even naar uit dat het standbeeld in Velzeke zou komen, maar ook dat ging niet door.

DEBATTEN

In alle stilte en met eigen middelen werkte D'Haese echter verder aan het standbeeld. Het standbeeld in wording kreeg tussendoor zeer geregeld ruime weerklank in de vierde macht, die de media is. Zo wijdde Knack in de uitgave van 3 juni 1981 een uitgebreid artikel aan het standbeeld. Het artikel was getiteld: 'Aalst over kop? Het Standbeeld des Aanstoots'. Een ander artikel in Knack met een interview met D'Haese en een andere sympathisant van het standbeeld van Jan de Lichte, Hugo Claus, wordt getiteld: 'het schandbeeld'. In Humo nummer 2125 van 28 mei 1981 verschijnt een interview met Roel D'Haese die op dat moment hard aan het werken is aan het standbeeld. De journalist van dienst schrijft er het volgende over: "En daar staat ineens Jan de Lichte voor ons, fabelachtig jong en mooi, aan een vijftigtal draden aan het plafond opgehangen, als een gigantische poppenkastfiguur, maar slechts tot aan de knieën afgewerkt, kuiten kunnen er niet meer bij." Wat verder in hetzelfde artikel: "Het standbeeld, een indrukwekkend geheel: een magere jongeling met masker voor en een stuk wurg touw in de beide handen geklemd."

Roel D'Haese, die wist bronsgieten tot kunst te verheven, goot het beeld volgens de wasgiettechniek. Hij was nog zowat de enige die deze zeer arbeidsintensieve en complexe techniek gebruikte. Vandaag wordt enkel nog in de Verenigde Staten met deze techniek gewerkt. Bij de traditionele verloren wasgiettechniek wordt rond het wassen beeld een vuurvaste massa aangemaakt. Er wordt rond het wassen beeld een muurtje aangemaakt dat iets hoger is dan het beeld. Alles wat binnen het muurtje zit, inclusief het beeld, wordt volgegoten met onder meer pleister. Zo ontstaat er een vuurvast blokje dat in een oven wordt geplaatst om het wassen exemplaar uit te smelten, zodat een holte ontstaat waarin het metaal komt. Via een systeem van luchtgaatjes voorziet men dat het brons in alle gaatjes van de vorm komt. Dat betekent ook twee keer extra werk: een eerste keer om het kanaaltje te plaatsen en een tweede keer om het kanaaltje weer weg te halen. Elk kanaaltje zorgt uiteraard ook voor een vervorming van de oorspronkelijke structuur die dus nog eens moet worden bijgewerkt. Dit wil zeggen dat het werk van de kunstenaar in principe moet worden herhaald in het bronzen gietwerk. Grote mallen zitten ook tot soms veertien dagen in de oven.

Er leek een compromis gevonden te zijn om het standbeeld in Velzeke, het geboortedorp van Jan de Lichte, te plaatsen. Alsof de duivel zelf ermee gemoeid was leek dit ook niet door te kunnen gaan. De VOP (kartel PVV-VU) die toen samen met de SP de meerderheid uitmaakte in Zottegem, wou een jaar voor de verkiezingen niet toegeven aan de wensen van toenmalig SP-cultuurschepen en oud-provincieraadslid Freddy Van den Bossche, om het standbeeld aan te kopen voor Velzeke. Er dienden immers nog een paar miljoenen opgehoest te worden om het standbeeld aan te kopen. Dat in 1988 de VOP van coalitiepartner wisselde en met de CVP in zee ging, was daar wellicht niet vreemd aan. De voorgaande jaren had immers ook de CVP van Zottegem zich via de pers radicaal tegen het initiatief gekant, in weerwil van de toenmalige CVP-jongeren die het standbeeld in Velzeke wel zagen zitten. Een standbeeld van een dergelijk historisch figuur als Jan de Lichte als hommage aan het werk van Boon, leek ook hier niet te kunnen. Ondertussen is er in Zottegem, meer bepaald in Velzeke wel een Jan de Lichte wandelpad, werd een taverne naar deze volksheld vernoemd en werden er nog vele activiteiten georganiseerd die naar Jan de Lichte refereerden zoals toneelstukken. Maar het ultieme bleef uit.

In 1987 is het standbeeld eindelijk afgewerkt. Door sponsoring van particulieren, door de verkoop van een Jan de Lichte penning, door vele initiatieven van de ondertussen omgedoopte 'Boon Vereniging' tot het 'Louis Paul Boon Genootschap' en door toezegging van een subsidie van het toenmalige Staatssecretariaat voor Nederlandse Cultuur in weerwil van een Aalsters belangrijk CVP-volksvertegenwoordiger, slaagde D'Haese er toch in het werk afgewerkt te krijgen. Nadat op 20 april 1987 het drie meter hoge standbeeld op een vrachtwagen werd ingehuldigd op de plaats waar het hoort te staan, namelijk de Penitentenlaan in Velzeke, verhuisde het een dag later tot diepe bedroefing van velen naar het openluchtpark Middelheim in Antwerpen alwaar het sindsdien zielloos tussen de bomen aan een grachtje staat.

De vrienden van het Middelheim slaagden er immers in om te doen waarin de politici niet slaagden. Ze kochten voor een prikke een standbeeld van een groot kunstenaar dat tegelijk een eerbetoon is aan een groot kunstenaar.

In 1999, het Louis Paul Boon jaar, ondernam het Zottegemse schepencollege nog een schuchtere poging om het standbeeld alsnog naar Zottegem te halen, maar de vraagprijs, ondertussen gestegen van 7 miljoen BEF in 1987 tot 12 miljoen oude BEF, was te hoog voor de stad Zottegem, waarvoor ik begrip kan opbrengen. Het valt anderzijds wel te betreuren dat het Middelheim toen een standbeeld waarvan ze slechts zelf een fractie hebben betaald, slechts aan de volle pot wensten te verkopen.

Op vandaag, Mijnheer de Voorzitter, is het standbeeld van Jan de Lichte van eigenaar veranderd. De vrienden van het Middelheim museum zijn niet langer de eigenaar, doch wel de stad Antwerpen die het gratis kreeg als schenking van de vzw Middelheim in 2002. Het standbeeld staat wel nog steeds in het openluchtmuseum.

Ik verneem echter vandaag dat er ernstige interesse is van het ministerie van Justitie om het standbeeld aan te kopen om het te plaatsen voor het in aanbouw zijnde nieuwe Justitiepaleis in Antwerpen. Ik vrees dat we, als deze transactie door zou gaan, elke ambitie mogen opbergen om het bronzen standbeeld ooit nog naar onze provincie, meer bepaald naar Aalst of Velzeke, te krijgen. Dit zou zeer jammer zijn. Vandaar dat ik alle hens aan dek roep, Mijnheer de Voorzitter, om in een ultieme poging het standbeeld toch nog te verwerven zodat het de plaats krijgt waar Roel D'Haese, Louis Paul Boon en Jan de Lichte zelf recht op hebben: het Land van Aelst.

Ik reken hiervoor op de deputatie en zou, om af te sluiten, aan gedeputeerde Van der Meiren willen zeggen: "Veur giene chanterik peu!" Vrij vertaald: "Heb voor niemand schrik." Dit laatste was de lijfspreuk van Jan de Lichte zelf.

De heer E. Otte

Voorzitter, ik heb het er steeds moeilijk mee gehad dat er een standbeeld opgericht werd voor een individu dat een familie bestolen heeft.

De heer voorzitter

Laten we proberen om de persoonlijke belangen een beetje opzij te leggen.

De heer E. Otte

Mijnheer de Voorzitter,
Dit ligt wel gevoelig, hé. Nu ik van Jo verneem dat hij de begoede lui bestolen heeft om het uit te delen aan de armen, moet ik toch mijn mening herzien.

De heer voorzitter

Wij hebben er nooit aan getwijfeld dat u uit een zeer eerbare en vooraanstaande familie komt, Mijnheer de Quaestor.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat kan een mens na een dergelijke hommage nog vertellen, behalve dat er een overduidelijk verschil is tussen de geschiedenis en de geschiedenisverfraaiing, de realiteit en de perceptie van die realiteit, dat de magie mooier is dan de realiteit, de mytische figuur schoner is dan de reële figuur en het vandaag makkelijker is om Julius Ceasar een groot persoon te vinden en Adolf Hitler uitsluitend een oorlogsmisdadiger.

Geschiedenisverfraaiing. Wat is het verschil tussen een misdadiger en een held? Wie zal het zeggen? Wat is het verschil tussen een verzetsheld en een gangster? Wat is het verschil tussen diefstal of het zich toe-eigenen van middelen om ze onder de armen te verdelen? De vraag is uiteraard: onder de linker- of de rechterarm?

Ik wil hier uiteraard geen uitspraak doen over de figuur van Jan de Lichte. Wie Jan de Lichte was weet ik niet. Ik heb daar ook nooit bijzonder veel over gelezen. Ik heb daar ook nooit enig opzoekingswerk rond gedaan. De figuur en de bende met zijn trawanten en kapiteins als Tincke, de Zot van Wortegem en dergelijke werden opgejaagd door de Franse politiechef Baru die natuurlijk te allen prijze wou oppakken en berechten zodra het enigszins kon, hetgeen hij effectief ook gedaan heeft ten aanschouwe van iedereen en ter grote afschrikking van wie ooit zou willen volgen.

DEBATTEN

Wie waren deze roversbenden? Allicht voor een groot deel sukkelaars, verworpenen en marginalen die in Europa en binnen het kleine stukje Europa binnen de eigen gewesten rond 1745, geteisterd na zovele levens, hier gepasseerd waren.

We hebben de Spanjaarden, de Oostenrijkers en de Fransen gehad, op het moment dat het verhaal zich hier afspeelt. Simpel zal het voor de eenvoudige lieden niet geweest zijn. Men groepeerde zich om bandietenstreken uit te halen die men makkelijkheidshalve wel kan noemen: kleinigheden zoals iemands voeten verbranden om er van alles uit los te krijgen, lijkt mij niet meer direct een streekje om snel te vergeten, behalve als het bij anderen gebeurt, maar niet bij uzelf.

De figuur van Jan de Lichte is vandaag een mythische figuur geworden. Ik begrijp perfect dat dit in de volkscultuur is gaan leven.

Wanneer een eersteklasauteur zoals Louis Paul Boon er een werk aan wijdt, dan krijgt die figuur plots een allure, een aanzien die normaal niet door een dergelijke figuur zou verkregen zijn indien daar geen rasauteur als Louis Paul Boon het werk had over geschreven.

Maar goed, daar gaat het niet om. Ik probeer op driekwart van de tussenkomst van de collega toch iets te zeggen. Daar gaat het vandaag niet om. Het gaat vandaag om het overigens prachtige beeld, gemaakt door één van de grote kunstenaars waarvoor wij in deze provincie blij mogen zijn ze te hebben gehad.

Laat dit duidelijk zijn: het is een schitterend beeld.

Ik ben een beetje op zoek gegaan naar hoe het eigenlijk in elkaar zit.

Ik heb van u vernomen hoe afschuwelijk slecht de CVP wel was. Ik heb ook zijdelings vernomen dat degenen die het in Velzeke op het moment voor het zeggen hadden, niet direct tot de CVP-familie behoren. Degenen die het op dat moment in Aalst voor het zeggen hadden bestonden uit een coalitie van liberalen en socialisten onder leiding van een liberale burgemeester.

Waar haal ik mijn informatie? Ik haal mijn informatie bij Bert Van Hoorick. Ik weet niet of die informatie die ik bij Bert Van Hoorick haal wel juist is, want ik heb niet gecheckt. Ik heb dus niet gedaan zoals een goed historicus past. Ik heb niet aan bronnenkritiek gedaan. Ik wil wel mijn bron onmiddellijk geven. Het is een interview door Geert Goeman in 1998. Een interview met Bert Van Hoorick: 'Wapenbroeders' waar het onder meer gaat over Louis Paul Boon, over de appreciatie die Bert Van Hoorick voor Louis Paul Boon had en die was op zijn zachtst gezegd bijzonder genuanceerd.

Ze hebben het ook over de historiek van het tot stand komen van dat beeld. Naast de slechterikken die jij genoemd hebt zijn er blijkbaar nog een aantal anderen die ook niet overliepen van enthousiasme, allicht omwille van financiële aspecten. Hij is blijkbaar niet altijd op de meest elegante manier tewerkgegaan. Wanneer de kunstenaar in Knack werd geïnterviewd zei Bert Van Hoorick dat het standbeeld op de plaats moest komen waar het standbeeld van Dirk Martens stond en dit laatstgenoemde moest verwijderd worden.

Ik kan me voorstellen dat dit in Aalst in diverse kringen enige bedenking losmaakte. Overigens ik heb begrepen dat Bert Van Hoorick zegt dat hij de zaak niet kunnen redden heeft, maar wel de meubels. Ik begrijp uiteraard zeer goed wat hij bedoelt: hij is blij dat uiteindelijk datgene waar zij zelf niet waren in geslaagd, namelijk toentertijd de stad 5 à 6 miljoen oude BEF laten inschrijven, gebeurd is. De Louis Paul Boon-Stichting zou zelf voor 400 000 BEF instaan. Daarvoor zegt mijn bron, namelijk Bert Van Hoorick werd: "Een bronzen penning gemaakt, overigens door de kunstenaar zelf te koop aangeboden maar de verkoop van die bronzen penning verliep niet goed. Hij werd zeer slecht verkocht met andere woorden wij hebben de 400 000 BEF niet bij mekaar gekregen." Dixit Bert Van Hoorick volgens het interview met Geert Goeman.

Nogmaals door mij niet gecheckt op het waarheidsgehalte. Ik neem aan dat het voor een stuk wel zal waar zijn. Dan zegt Bert Van Hoorick: "Ik heb de meubels gered."

Ik citeer wat hij toen zei: "Ik heb via minister Callewaert vernomen dat het monument in Middelheim in Antwerpen een plaats kon krijgen op voorwaarde – dat is niet onbelangrijk – dat het monument later weer aan de stad Aalst zou verkocht worden, op het moment dat ze de betoelaging kreeg die van de Vlaamse Gemeenschap naar de stad moest gaan en Aalst daar een akkoord in de gemeenteraad over bewam."

Ik weet uiteraard niet onder welke voorwaarden, want wij hebben daar niets over opgevraagd. Ik weet dus niet onder welke voorwaarden dit beeld in Middelheim is terechtgekomen en vandaag - zoals gezegd - eigendom is geworden van de stad Antwerpen. Ik heb begrepen dat er in Oost-Vlaanderen twee gemeenten theoretisch aanspraak zouden kunnen maken, namelijk de plaats waar de figuur is geboren en de plaats waar men hem heeft omgebracht.

Ik weet uiteraard niet wat de voorkeur moet genieten en wat men zich het langst wil herinneren: de heuglijke gebeurtenis van een geboorte of het feit dat sommige families tevreden zullen geweest zijn dat hij werd omgebracht. Maar uiteindelijk is een dergelijke houding weinig menselijk en zeker niet christelijk. Ik kan van u niet verwachten dat u een christelijke houding zou aannemen. Eigenlijk mag het beeld en in Aalst en in Velzeke staan. Het zou inderdaad stukken beter zijn indien het daar terecht zou komen waarvoor het is gemaakt.

Er is echter wel een probleem. Hoeveel zal men vragen? Ik heb ook niet nagegaan dat de stad Antwerpen dit beeld voor niets heeft gekregen. Misschien is er, gezien de politieke constellatie in de stad Antwerpen enig gesprek met de stad mogelijk. Misschien is het niet eens zo gek. Er zou op zijn minst terzake moeten kunnen worden gepraat.

Concluderend, Voorzitter, de idee is boeiend. De figuur is althans in zijn mythische voorstelling zeker boeiend. Misschien kan het ook een aanleiding zijn om aan de hand van het voorstel van de collega eens te kijken en waarom geen studie op te zetten over de figuur 'Jan de Lichte'. Wie was hij echt en vooral waarom is hij in de perceptie van een aantal mensen vandaag geworden tot wat hij is? En daarrond proberen met Antwerpen contact te nemen om te zien op welke manier dit beeld naar hier zou kunnen komen op voorwaarde dat wij weten waar wij dit beeld willen krijgen. Gaan wij voor Aalst of voor Zottegem?

Ik stel voor dat wij op de eerste plaats proberen deze vraag binnen een commissie ter sprake te brengen, want wij moeten vermijden dat wij hier in een discussie zouden terechtkomen. Stel dat Antwerpen bereid is om mee te gaan, dan moeten wij hier toch te allen prijze bewijzen dat we niet met mekaar in de clinch zitten: of het nu Zottegem, zijn plaats van de heuglijke gebeurtenis, dan wel Aalst of de plaats van zijn meer dan triestig einde wordt.

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb zeer geboeid geluisterd naar de uiteenzetting van de gedeputeerde. Ik ben eerlijk gezegd ook aangenaam verrast dat hij de bereidheid heeft om met Antwerpen in overleg te treden om te zien wat mogelijk is. Dat is reeds een belangrijke stap voorwaarts.

Waar moet het standbeeld komen? Het is uiteraard het thema 'Jan de Lichte', maar uiteindelijk overstijgt het standbeeld in zekere zin Jan de Lichte als persoon. Het gaat om een hommage aan Louis Paul Boon. De affiniteit is waarschijnlijk het grootst met Aalst, alhoewel ik het ook zeer graag in Velzeke zou zien staan. Daar gaat het niet om. Ik wil nog een bijkomende plaats suggereren, Mijnheer de Gedeputeerde. Mijn collega van Geraardsbergen, gewezen burgemeester, zegt mij net dat Roel D'Haese geboren is in Geraardsbergen. De stad Geraardsbergen heeft geen monument of standbeeld van D'Haese en zou het zelfs graag willen ontvangen. Ziedaar nog een keuze.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,

Heel kort. Het schijnt dat hij in de straat waar ik woon serieuze overvallen gepleegd heeft. Ik moet uiteindelijk nog nagaan of dit wel waar is.

De heer voorzitter

De verschillende vorderingen van burgerlijke partijen zijn zonder twijfel verjaard op dit ogenblik.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,

Begrijp zeer goed dat ik de collega hoor pleiten om het standbeeld in Aalst te krijgen. Hij gaat akkoord dat wij dit in een eerstvolgende commissie Cultuur aan de orde zullen brengen. We zullen er onder mekaar moeten proberen uit te komen of het standbeeld op de geboorteplaats van Roel D'Haese, in de stad van Louis Paul Boon of in de gemeente van Jan de Lichte moet komen.

DEBATTEN

Laten we daar maar eens in alle ernst met mekaar over praten om te zien welke volgende stap wij naar de stad Antwerpen kunnen zetten.
Akkoord?

De heer De Loor

Ja.
Dank u.

De heer voorzitter

Dan lijkt het dat het naar de commissie zal kunnen gaan. Het initiatief is vrij aan de interpellant, de gedeputeerde en de commissievoorzitter. Wij kijken verder uit naar het verloop van het verhaal.
Mogen we dan hier afsluiten?

PUNT 4

PUNT UITGESTELD ZITTING 10 MAART 2004: INTERPELLATIE VAN DE HEER P. GILLIS OVER DE PROVINCIALE PLANNEN BETREFFENDE DE ARCHEOLOGISCHE SITE TE MIDDELBURG

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mocht ik het hier hebben over het middeleeuws stadje Middelburg en het kasteel van Pieter Bladelin dan zou ik waarschijnlijk een bloemrijkere en langere tussenkomst kunnen houden dan de voorafgaandelijke tussenkomst over één individu. Wie geïnteresseerd is in het stadje zelf en het kasteel van Bladelin verwijs ik naar het 'Jaarverslag van de provincie 2002 inzake Monumentenzorg en Cultuurpatrimonium'. Ook de informatie die onze provinciale archeoloog in de commissie Cultuur van 9 februari met veel verve naar voor bracht laat geen twijfel bestaan over de uniciteit en de rijke geschiedenis van de site. Het verworden van het kasteel tot ruïne en daarna het verdwijnen van de resten onder de grond ergens in de loop van de 17de eeuw tot op heden, laat zich kort samenvatten. De eerste eeuwen gebeurde er niets. Er waren weilanden helemaal onder water gelopen, in de winter dichtgevroren en in de zomer ontdooid. Maar er gebeurde niets. Het verhaal begint eigenlijk maar een tiental jaren geleden.

Het verhaal van de archeologische site Middelburg is geen fraai verhaal, maar is wel veelzeggend hoe zowel overheid als particulieren omgaan met archeologisch erfgoed en waarbij berouw na de zonde komt. Het berouw is vaak nogal prijzig.

De zonde waarvan sprake werd begin jaren '90 begaan door de gemeente Maldegem toen deze, tegen beter weten in en ondanks waarschuwingen van onze provinciale diensten, de weilanden waaronder met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid het kasteel van Pieter Bladelin lag, omvormde tot bouwgrond.

De bouwgrond werd verkocht en naar aanleiding van de aanvraag tot verkaveling bracht de eigenaar de verschillende instanties, namelijk de provincie, het Vlaamse Gewest en de universiteit op de hoogte van de aanwezigheid van de kasteelsite onder de grond. Er werd toen geen enkele concrete stap ondernomen om aan de vraag tot preventieve opgraving te voldoen. De vraag tot herlokalisatie van de verkaveling werd zelfs niet gesteld.

In 1996 kwamen naar aanleiding van wegenwerken in functie van de verkaveling muurresten aan het licht. Een eerste huis werd gebouwd, gevolgd door een tweede. Bij het graven van de fundamenteën en het heien van palen werden telkens muren en andere archeologische resten legaal vernietigd met een geldige bouwvergunning. De bouwheer recupereerde links en rechts een toevalsvondst, maar de overheden gaven niet thuis.

In juni 2002 begon toen de eigenaar van de resterende braakliggende kavels op eigen houtje te graven. Gelukkig werd deze illegale, maar zeer begrijpbare opgraving gemeld en vervolgens ging de provinciale archeoloog en het IAP over tot een noodopgraving.

Bij deze noodopgraving werden zoveel gebouwenconstructies blootgelegd en een massa pure luxe artikelen gevonden zodat de verschillende overheden zich eindelijk bewust werden van het groot wetenschappelijk potentieel én het publieksontsluitend potentieel.

Sinds de noodopgraving is er heel wat beweging geweest rond en op de site: de minister van Cultuur kwam verschillende malen ter plaatse. Er werd een beschermingsbesluit als archeologische site getekend. Er werd een Europese projectsubsidie verworven. Er werden in de pers herhaaldelijk verklaringen afgelegd over de plannen om de site, of wat er van rest, te conserveren en te ontsluiten. Dit is allemaal zeer lovenswaardig.

Dit verandert echter niets aan de feiten op het terrein.

Enerzijds kan aan de eigenaar(s) van de onbebouwde percelen bouwgrond – terecht - geen bouwvergunning worden geweigerd. En bouwen houdt automatisch, na een opgravingsperiode, de vernietiging van de site in.

Anderzijds bestaat er een geldige sloopvergunning voor het oude tramstationnetje waarin men op termijn hoopt een bezoekerscentrum te vestigen.

De enige manier om dit te vermijden is de verwerving van het geheel door een overheid. Vanuit de gemeente kijkt men, gezien de kostprijs, naar de provincie. Dat is toch een beetje een gemakkelijke houding, want het is natuurlijk in de eerste plaats de schuld van de gemeente die, door er eerst bouwgrond van te maken, verantwoordelijk voor is dat het om een miljoenenbedrag zal gaan.

Sinds ongeveer een jaar verschijnen in de media geruststellende berichten dat de provincie inderdaad overweegt om de site aan te kopen. In een lokale periodiek 'Vrij Maldegem' van 5 maart 2004 wordt de gedeputeerde zelfs in de mond gelegd – ik citeer: "De provincie onderhandelt om één of meerdere loten grond in Middelburg aan te kopen". Einde citaat.

Bemoedigende signalen bewijzen eens te meer dat indien de provincie niet zou bestaan, ze best zou worden uitgevonden. Maar kloppen de mediaverklaringen met de feiten?

In de beleidsverklaring 2004 werd met geen woord over de aanschaf van de site in Middelburg gerept. In de ontwerpbegroting 2004 werd geen enkel krediet voor de aanschaf ingeschreven, iets waar ik ook in de begrotingsbesprekingen op wees. De begrotingswijziging die straks wordt voorgelegd bevat geen kredieten om de site of een deel ervan eventueel aan te kopen.

Vandaar volgende vragen:

- is de bestendige deputatie inderdaad bereid om de site aan te kopen?
- heeft de deputatie inderdaad de principiële beslissing genomen om de kasteelsite aan te kopen?
- onder welke voorwaarden afhankelijk van welke inspanningen en engagementen door de andere openbare besturen en partners?
- wanneer mogen er, gelet op het feit dat we eventuele bouwvergunningen niet kunnen stoppen en er een sloopvergunning is voor het tramgebouw, effectieve stappen worden verwacht?
- zijn er met de huidige eigenaars van de site afspraken gemaakt over het verder verloop van dit dossier?

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wil toch heel kort reageren. De gemeente Maldegem wordt hier met de vinger gewezen omdat men destijds zomaar de gronden zou hebben verkaveld. Begin de jaren negentig bij de aanvraag van de verkaveling heeft de gemeente Maldegem bij het advies naar stedenbouw de opmerking gemaakt dat exact op deze gronden er toch één en ander onder de grond zat.

Er is noch van Monumenten en Landschappen, noch van de provincie reactie gekomen. De provincie is destijds ook aangeschreven. Dit is meer dan eens gebeurd. Als stedenbouw Gent dit dossier gunstig terugstuurt naar de gemeente denk ik dat de gemeente in een moeilijk parket zat.

Hier wordt de indruk gegeven dat de gemeente er alle baat bij had dat deze gronden verkaveld zouden worden. Het is juist de gemeente die er destijds heeft op gewezen dat daar belangrijk historisch materiaal onder de grond zat.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

DEBATTEN

Om te beginnen had ik liever de tekst van uw tussenkomst gehad, dan had ik mij correct kunnen voorbereiden op hetgeen ik u wil antwoorden. Ik heb nu ter zitting zitten krabbelen om toch een antwoord te kunnen formuleren.

Goed, ik probeer.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, we hebben een voorbeeld hoe gevaarlijk het wel is met de bril van vandaag naar een recent verleden te kijken, met hetgeen we vandaag weten en wat wij vandaag normaal vinden, het verleden bijna beoordelen of degenen die beslissingen hebben genomen beoordelen.

Ik kan u uit zeer persoonlijke ervaringen vertellen dat de belangstelling voor erfgoed tot vijftien jaar geleden onbestaande was, laat staan de belangstelling voor archeologisch erfgoed. Men kende niet eens de naam.

Ik wil in besloten zitting wel eens de naam van een minister geven die op het ogenblik dat hij bevoegd was voor 'opgravingen' zoals het toen heette, dacht dat hij een dienst begravingen onder zijn bevoegdheid had.

Collega's, we kunnen er vandaag mee lachen, maar het is geen eeuw geleden. Dan is aan de hand van een paar heel concrete voorbeelden – vermits ik erbij was om die voorbeelden te geven, begrijp je wel vanwaar die voorbeelden – hem duidelijk gemaakt wat 'een opgraving' eigenlijk was. Dan is het heel snel gegaan. Er zijn toen vrij snel beschermingsprocedures tot stand gekomen.

De archeologische belangstelling is iets wat dateert van een paar jaar geleden. Daar komt nog bij dat een archeoloog inderdaad een verschrikkelijk rare wetenschapper is. Vanaf het moment dat hij zijn bron aanboort vernietigt hij zijn zelfde bron, met andere woorden het werk kan onmogelijk worden overgedaan. De sporen zijn vernietigd. Het moet dus zo grondig en zo goed mogelijk gebeuren. Indien men niet helemaal zeker is laat men zaken helemaal onder de grond zitten in plaats van ze er boven te halen.

Wat concreet Middelburg betreft weet de collega het nog niet, omdat ikzelf pas recent de zekerheid heb, nl. met het Ename Expertisecentrum hebben wij twee Europese projecten verworven: een Epoch- en een inviewproject. Samen praten wij hier over een budget van 11 miljoen EUR, gespreid over 4 jaar weliswaar. Dit is niet niets. Binnen dit project zullen wij de ontwikkeling van Middelburg kunnen meenemen.

Dit is geen antwoord op het meest cruciale probleem waarbij de minister heel Middelburg geklasseerd heeft, maar – en daar heb je uiteraard gelijk in – dit neemt niet weg dat de zonering van de gronden niet blijft wat ze nu is, wat deze bedreigde site betreft: bouwgrond. Met andere woorden men kan vandaag bouwen waar men met een grote graad van zekerheid vermoedt dat er onder de grond één en ander zal te vinden zijn.

Wat zeker niet kan is dat er gebouwd wordt zonder voorafgaand onderzoek. Dat is dan wel de betekenis van de bescherming, namelijk dat er geen steen kan verlegd worden vooraleer archeologisch onderzoek heeft plaatsgegrepen. Nadien mag er gebouwd worden. De enige mogelijkheid om op een rechtvaardige manier om te gaan is het verwerven van die gronden. Je kan aan een eigenaar die over bouwgrond beschikt niet vragen dat hij zijn bouwgrond niet ten nutte maakt. Met andere woorden als overheden vinden dat dit waardevol is om bewaard te blijven, moeten ze daar inspanningen voor leveren. Het is niet op vraag van de gemeente Maldegem dat de provincie in het debat is meegekomen, maar wel op vraag van de minister. Het is op vraag van het Vlaamse Gewest dat de provincie mee in de gehele besprekingen is terechtgekomen waarbij wij uiteraard van onze kant zeggen: "Wij willen inderdaad overwegen om die gronden te verwerven."

Vooraf willen wij twee dingen weten.

Een schattingsprijs en die op dit ogenblik is aangevraagd. We hebben op dit ogenblik de resultaten nog niet binnen, maar onze dienst Patrimonium en Uitrusting is met de schattingsprijs bezig. Aan de hand van de meest moderne technieken die wij ook in Ename reeds hebben toegepast en die door een Britse universiteit perfect beheerst worden, kan men, zonder een spade in de grond te steken, detecteren wat men onder die grond kan vinden. Dit is een zeer recente technische evolutie die wij trouwens binnen onze eigen site reeds hebben toegepast om te weten waar wij het Erfgoedcentrum in Ename zouden kunnen bouwen zonder aan vernietiging te doen van sporen die onder de grond zouden zitten.

Wanneer we dit weten, kunnen we inderdaad overwegen om over te gaan tot aankoop van die gronden, op voorwaarde dat we binnen de schattingsprijs kunnen blijven en uit onderzoek blijkt dat het inderdaad de moeite waard is om het te behouden, wat wij voor een stuk zeker weten.

Wat we voor het andere stuk vermoeden, maar wel reeds weten, is dat het oude tramgebouw bruikbaar zou kunnen zijn om er bijvoorbeeld op regionaal niveau een soort Erfgoedcentrum onder te brengen. Dit komt dus met zekerheid terug. Wij hebben inderdaad geen specifieke budgetten binnen de begroting voorzien. Er zitten wel budgetten binnen een algemene post, binnen de dienst Patrimonium en Uitrusting, waaruit kan geput worden. Indien zou blijken dat wij het aankunnen om die gronden te kopen, hebben wij budgetten, die wij mits een kleine verschuiving, een onmiddellijke begrotingswijziging, kunnen gebruiken, op voorwaarde dat we met de gemeente een akkoord hebben. Op dat vlak zijn de besprekingen met de gemeente effectief bezig alsook in een continuo met de Vlaamse minister.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De gedeputeerde zal mij niet kwalijk mogen nemen omdat ik zijn antwoord alweer te vaag vind, namelijk wanneer hij zegt: "We overwegen om de gronden aan te kopen. We onderzoeken om de gronden aan te kopen. We wachten het schattingsverslag af. Indien we het financieel aankunnen dan zullen we ... " Het schattingsverslag is nog niet binnen. We weten wel ongeveer over hoeveel vierkante meters het gaat. We kunnen ongeveer inschatten wat een vierkante meter bouwgrond in die omgeving waard is. We kunnen nu wel een bepaald bestek in ons achterhoofd hanteren waarvan we vermoeden dat het er zeker niet onder, maar hopelijk ook niet spectaculair boven zal liggen.

Op basis van die prijsvork had ik graag vernomen of de intentiebeslissing door de bestendige deputatie is genomen om aan te kopen.

De gedeputeerde geeft ook aan dat het zal terugkomen en onderzocht worden. We gaan niet overhaast handelen. We moeten nog afspraken maken met andere partners. De toestand op het terrein is zo dat we op geen enkele manier kunnen voorkomen dat iemand eventueel een bouwaanvraag indient. Deze wordt afgeleverd, maar die opvragingen zullen wel tijd nodig hebben. Anderzijds gaf de gedeputeerde zelf aan dat het tramgebouwtje dat daar nu staat zou kunnen gebruikt worden voor een Erfgoedcentrum, maar als ik goed ben ingelicht bestaat daar nu een geldige sloopvergunning voor.

Bij wijze van spreken kan men nu reeds de dakpannen aan het verwijderen zijn. Dan blijft er natuurlijk niets van over. Vandaar dat ik graag iets meer concrete timing en informatie had gehad. Op welke manier wordt met de eigenaars, die onmiddellijk betrokken partij zijn, afspraken gemaakt, want met het Vlaams Gewest en de nakende verkiezingen is dit niet eenvoudig.

Met de gemeenten afspraken op papier willen over uitbaten en exploiteren is logisch, maar ondertussen zijn er nog een aantal andere partijen ter plaatse. Ook op dat vlak had ik graag iets concretere informatie.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,
Heel kort.

Is er een principiële beslissing? Neen, omdat we onvoldoende concrete gegevens in de hand hebben. We zouden te allen prijze willen vermijden dat hier een politieke groepering klacht zou neerleggen bij een minister indien wij zouden aandurven om beslissingen te nemen, vooruitlopend op datgene wat binnen deze raad moet worden vastgelegd.

Laten we stap per stap gaan. U hebt uiteraard gelijk wanneer morgen om het even welke eigenaar van om het even waar in Middelburg voorzover zijn woning of grond binnen de bouwzone ligt, een aanvraag indient. Hij kan zelfs een slopingsvergunning aanvragen en deze al dan niet, na de nodige adviezen die moeten gegeven worden, krijgen.

Vooraleer uitvoering kan gegeven worden aan om het even wat, zal er sowieso eerst een wetenschappelijk, archeologisch onderzoek moeten plaatsgrijpen.

Ik wil nogmaals herhalen dat u mij en de raad een grote dienst zou bewijzen als u, indien u in de toekomst een dergelijke uitgebreide interpellatie houdt, mij op voorhand de tekst zou bezorgen met iets meer dan twee zinnen zoals ik vandaag gekregen heb. Dit is nochtans niet uw gewoonte.

Er staat enkel en alleen in hetgeen u op het einde van uw tussenkomst hebt gevraagd. Alles wat u voordien hebt vermeld en gevraagd staat hier niet in.

DEBATTEN

Mag ik voorlezen wat er staat? Er staat: "Sinds een aantal maanden is er nogal wat aandacht voor de archeologische site van Middelburg. Ondanks de recente bescherming als archeologische zone kan de site echter enkel behouden blijven indien de gronden aangekocht worden. Zowel de gemeente Maldegem als het Vlaams Gewest rekenen daarvoor op de provincie Oost-Vlaanderen. Aangezien het hier om bouwgronden gaat, gaat het hier om een aanzienlijk bedrag."
Ik weet het niet. Ik wacht het schattingsverslag af.

"Afgaande op de berichten in de pers zouden er terzake reeds formele toezeggingen zijn, enz."
Daarop heb ik geantwoord. Maar al uw vragen die eraan voorafgingen en uw verwijzingen naar de fouten die volgens u hoofdzakelijk gemaakt zijn door de gemeente Maldegem, heb ik hier niet.
Ik heb mij dus ook niet kunnen voorbereiden om u daarop te antwoorden. Het zou dus wel nuttig zijn om het geheel van een tussenkomst vooraf te bezitten.
Is de bestendige deputatie bereid de site aan te kopen? Daarop heb ik geantwoord.
Onder welke voorwaarden afhankelijk van welke inspanningen en engagements door andere openbare besturen? Daarop heb ik geantwoord: "Op voorwaarde van een akkoord met de gemeente Maldegem in samenwerking met het Vlaamse Gewest."
Of het nu al dan niet verkiezingen zijn, verandert terzake niets. Na de verkiezingen zal er nog wel een minister zijn, neem ik aan.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,

Sta mij toe om in de marge van het debat toch een kleine opmerking te maken.

Collega Gillis, waarvan we weten dat hij een dossiervreter en een dossierspitter is, kunnen we moeilijk verdenken van het feit dat hij niet alle stukken van het dossier zou gezien hebben. Hij vergeet sommige papieren af te geven. Dit is iets anders. Het dossier zal hij wel kennen.

Collega De Loor, in verband met Jan de Lichte, heeft bewezen dat hij niet over het ijs van één nacht gegaan is. Hij heeft ook daarover veel gelezen en verzameld en heel wat naar voor gebracht. Dat is allemaal lovenswaardig. Alleen treft het mij, Voorzitter, dat zij dan toch bij het lezen van de stukken een beetje selectief zijn en sommige stukken niet lezen. Onze collega De Loor is bijvoorbeeld vergeten dat op het ogenblik dat Jan de Lichte in Aalst moest geplaatst worden er ook een stadsbestuur was. Het is spijtig collega dat onze gedeputeerde uw geheugen even moest oprispen om de puntjes op de 'i' te zetten omdat u aan het schieten was in één bepaalde richting.
Eigenlijk was je degenen die het toen voor het zeggen hadden in de stad Aalst vergeten. Ik neem u dat niet kwalijk. Daar gaat het niet over. Ik stel alleen vast dat er wat dat betreft, ofwel in uw geheugen ofwel in uw onderzoek, een kleine leemte is.

Het is dan toch merkwaardig dat onze collega Gillis, de dossierspitter, niet gezien heeft dat het gemeentebestuur van Maldegem als enige tijdig is opgetreden, in tempore non suspecto, op het moment dat het nog kon gered worden om de instanties te verwittigen die moesten verwittigd worden.

Collega, ook dat stuk hebt u in het dossier gezien. Het is toch merkwaardig, Voorzitter, dat wij in een half uur vaststellen dat de geschiedschrijving van onze collega's niet helemaal moet genomen worden zoals naar voor gebracht wordt.

De heer voorzitter

Historici De Loor en Gillis willen daar nog op antwoorden maar ik acht het onderwerp op dat punt afgesloten.

Gaat de raad akkoord? We gaan op die weg niet verder discussiëren. We hebben de opmerkingen, woord en wederwoord gehoord.

Ik stel voor om naar het volgende punt van de dagorde over te stappen.

Wat denkt u daarover?

Zou de raad daarmee kunnen instemmen?

Trouwens, Mijnheer Gillis, het debat Middelburg is al evenmin uitgeput als het debat Jan de Lichte. Laten we buiten internet links en rechts eens in boeken kijken.

PUNT 5**PUNT UITGESTELD ZITTING 10 MAART 2004: MOTIE, INGEDIEND DOOR DE HEER DE CONINCK NAMENS DE VLD-FRACTIE, MET BETREKKING TOT DE VERKEERSAFWIKKELING VAN DE VASTE WESTERSCHELDE OEVER-VERBINDING****De heer De Coninck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Naar aanleiding van diverse verklaringen van Nederlandse politici over de mogelijkheid tot aanleg van een verbinding van de Westerscheidetunnel en de R4-West in Zelzate via de Linkeroever van het kanaal Gent-Terneuzen, heeft de gemeenteraad van Assenede op 29 januari jongstleden unaniem een motie aangenomen waarbij deze mogelijkheid volledig werd verworpen. De reden is dat de ontsluiting van bovenvermelde tunnel ten westen van het kanaal Gent-Terneuzen zou leiden tot het aantasten van ecologisch waardevolle gebieden ten gevolge van het doorkruisen van het ecologisch verbindingsnetwerk in uitvoering van het grensoverschrijdend Krekenproject van november 1999. Dit zou aanleiding geven tot het vergroten van de versnippering van de natuurlijke structuur, het verlies aan biodiversiteit en ruimtelijke samenhang, omgevingsperceptie en cultuurhistorisch erfgoed. Dit zou eveneens aanleiding geven tot het verbreken van het akoestisch klimaat en het verstoren van het stiltegebied.

Op die manier zou de bestemming van de gemeente Assenede volgens het structuurplan Vlaanderen als gemeente in het buitengebied zwaar worden gehypothekeerd.

Op die manier zou de leefbaarheid in de kern van Assenede en het gehucht 'de Katte' in Zelzate sterk omlaag worden gehaald. Op die manier zou ook de ecologische waarde van het waardevol Krekengebied grondig worden verlaagd. Dit zou gepaard gaan met aanzienlijk verlies aan natuurgebied, waardevol agrarisch gebied en woongebied.

Ten slotte wil ik er ook op wijzen dat de mobiliteitsplannen van de gemeenten Zelzate en Assenede voorzien in een aansluiting via de Tractaatweg, gelegen op de Rechteroever.

Om deze redenen heb ik een motie ingediend waarbij de provincieraad zich verzet tegen de uitvoering van een verbinding van de Westerscheldetunnel via de Linkeroever waarbij de raad van oordeel is dat de ontsluiting moet verzorgd worden via de Tractaatweg.

Ik kan mij echter aansluiten bij de suggestie van collega De Vilder in vorige raad met name om de problematiek door te verwijzen naar de bevoegde commissie om daar met kennis van zaken een duidelijk standpunt te formuleren.

De heer voorzitter

Mijnheer De Vilder is dan ook zeer positief en wederzijds hoffelijk tussengekomen in de vorige raad. Kunnen we misschien aan mijnheer Verleyen vragen wat hij denkt over de bespreking in de commissie?

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter,
 Dit is een uitstekend idee. Ik denk dat er trouwens niet direct grote haast bij is of de bezorgdheid van die aard moet zijn om ons daar op een drafje over uit te spreken. Alle plannen op elk niveau in Vlaanderen spreken de oplossing die gesuggereerd wordt tegen. Er is altijd geopteerd om via de oostelijke oever van het kanaal te ontsluiten.

Recent heeft men ook aan Nederlandse zijde zowel vanuit Rijkswaterstaat als vanuit de provincie Zeeland opdracht gegeven om er nog eens een uitgeschreven visie over op papier te zetten. Men heeft het studiebureau alternatieven rond Sluiskil meegegeven, want daar draait het om. Men heeft het opgesplitst in twee mogelijke groepen: mee te nemen alternatieven en niet mee te nemen alternatieven. Onder de niet mee te nemen alternatieven zit de ontsluiting aan de westelijke zijde. Dus ook in Nederland denkt men daar duidelijk niet aan. Ik wil nog meegeven dat er voornamelijk onder druk van onze eigen gouverneur een stuurgroep is opgericht voor wat de bereikbaarheid van Gent betreft die geïntegreerd is binnen een andere commissie die het Scheldeëstuarium en de bereikbaarheid zowel van Antwerpen als

DEBATTEN

van Gent aan het onderzoeken is. Ook daar kan het aan bod komen. We zullen daar de gelegenheid krijgen, Collega, om er verder op door te drammen en standpunten te bepalen. Zoals het nu voorligt heeft de deputatie altijd geopteerd voor de visie die in Vlaanderen leeft, namelijk om langs de oostelijke oever te ontsluiten. Er is zeker geen sprake om daar vanaf te stappen. We kunnen in de commissie de zaken eens grondig doornemen. Ik heb daarnet de gouverneur gevraagd of hij bereid is om daar ook aanwezig te zijn. Hij zal daar graag meer informatie over geven.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter,
Heel Kort. Met onze fractie steunen wij volledig de motie die is ingediend. Zoals het vandaag in alle plannen staat lijkt het erop dat de ontsluiting via de Tractaatweg zal verlopen. Toch blijft het signaal opduiken om andere wegen te kiezen, niettegenstaande dit nog niet op papier staat. Ik denk dat wij in ieder geval zeer waakzaam moeten blijven. Een plan kan vrij snel worden veranderd. Ik heb er geen probleem mee dat dit ook naar de commissie gaat, maar ik vind het wel belangrijk dat we vanuit deze raad een heel duidelijk signaal geven. Het is zeer belangrijk dat wij een daadkrachtig signaal geven, want we moeten zeer waakzaam blijven. Je weet maar nooit hoe snel plannen kunnen wijzigen. Dank u.

De heer voorzitter

Ik geloof dat het debat in de richting gaat van de teneur van het antwoord van gedeputeerde Verleyen. Ik stel voor dat de initiatieven zouden worden genomen, in het bijzonder door de heer De Coninck alsook door de heer De Vilder, door alle andere belangstellenden in dat verband en door de gedeputeerde om dit snel te agenderen in de commissie om dan ook een duidelijke stelling in de commissie naar voor te kunnen brengen, zoals fractieleider Van Hecke heeft gesuggereerd.

PUNT 6

VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN: RAAD VAN BEHEER:

- VOORDRACHT VAN EEN GEDEPUTEERDE (VERVANGING G. DE LANGHE)
- VOORDRACHT VAN EEN VOORZITTER (TE KIEZEN UIT DE GEDEPUTEERDEN LEDEN VAN DE RAAD VAN BEHEER)

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de beide functies draag ik mevrouw Carina Van Cauter, gedeputeerde, voor.
Dank u.

Stemming

PUNT 7

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : HUYSMANHOEVE EEKLO – SCHENKING BEELD 'DE OOIEVAAR' DOOR DE STAD EEKLO: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET ONDERTEKENEN VAN DE SCHENKINGSOVEREENKOMST

Stemming

PUNT 8

MERCATOR PCVO GENT: GOEDKEURING VAN HET PROTOCOL TOT INTEGRATIE VAN TWEE AFDELINGEN PARAMEDISCH HOGER ONDERWIJS IN DE AUTONOME HOGESCHOOL GENT

Stemming

PUNT 9

BEGROTING 2004: GOEDKEURING VAN DE 3DE REEKS WIJZIGINGEN

PUNT 10

BEGROTING 2004: 3DE REEKS WIJZIGINGEN: GOEDKEURING VAN HET LENINGSBESLUIT

Gezamenlijke stemming

PUNT 11

CULTUUR: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR DE SUBSIDIERING VAN OOST-VLAAMSE MUZIEKFESTIVALS

De heer De Dobbelaer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij staan als fractie natuurlijk 100 % achter dit reglement. Het is een echte waardering voor honderden enthousiastelingen die zich eigenlijk al jaren inzetten om de Oost-Vlaming alle vormen van popmuziek te laten kennen.

Het is misschien ook daarom dat wij een kleine wijziging zouden vragen in artikel 2, namelijk de omschrijving van een muziekfestival. Het wordt hier verstaan als een popfestival specifiek gericht naar jongeren. Graag zouden wij dit geschrapt willen zien omdat wij ook graag met wat oudere rockers naar festivals zouden willen gaan. Ik vind 'jongeren' niet direct gepast.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben natuurlijk alle begrip voor voorstellen tot verbetering van reglementen, maar het is toch de gewoonte dat die dingen eerst in de commissie even aangeraakt en besproken worden en dat er dan bij een reglement toch een beetje tijd gegeven wordt om te evalueren en na te gaan of er eventueel wijzigingen moeten komen.

Misschien moeten er nog wijzigingen komen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer De Dobbelaer,
Niemand zal u ervan verdenken dat u ook maar de minste ontwijking van het commissiewerk hebt willen plegen.

De heer De Dobbelaer

Dat klopt.

Het is ook reeds in de commissie naar vorgebracht en ik heb gemerkt dat de wijziging nog niet werd aangebracht. Daarom is het nog even hier ter sprake gekomen. Dat is alles.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn excuses dat ik buiten stond, maar ik werd daar even gestalkt. Het was even hard tegen onzacht. Maar goed, dat moet ook kunnen. Ik heb daar geen last mee.

DEBATTEN

Wat de collega zegt is correct. We hebben in de commissie gezegd dat 'specifiek gericht naar jongeren' weg moest.

Er waren overigens nog een paar andere bedenkingen en opmerkingen waarvan we dan gezegd hebben: "Laat ons dit reglement uittesten en dan zien we wel."

We gaan vrij snel evalueren, sneller dan normaal. Normaliter is dat na vier, vijf jaar. We kunnen in deze na één jaar bijvoorbeeld al evalueren. Dan zullen we zien waar de tekorten zitten, waar het goed is en waar het niet goed is.

Het heeft in ieder geval het voordeel van er te zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Uw collega Vercamer had reeds in uw afwezigheid eigenlijk te goeder trouw precies ook naar de commissiewerking verwezen.
Er is daarover, Mijnheer De Dobbelaer, geen probleem.

Ik stel voor dat als we het punt stemmen, we het stemmen in de geest van het antwoord van de deputatie én van de bespreking die er is geweest in de commissie én van de respons die mijnheer De Dobbelaer op zijn vraag heeft gekregen.

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb ook nog een opmerking, maar ik wil mij onmiddellijk verontschuldigen want ik was niet aanwezig op de commissie Cultuur. Ik had ze normaal gezien daar moeten geven, maar ik wil ze nu meegeven omdat u zelf spreekt over een aantal opmerkingen.

Het betreft artikel 5 van het reglement, waar als één van de voorwaarden wordt gesteld dat één van de groepen die geprogrammeerd worden een Oost-Vlaamse groep moet zijn om in aanmerking te kunnen komen voor subsidie.
Persoonlijk denk ik dat het een probleem geeft omdat het absoluut niet duidelijk is wat een Oost-Vlaamse groep is.
Betekent het dat iedereen van die groep geboren en getogen moet zijn in Oost-Vlaanderen? Of is het voldoende dat de chauffeur van de groep ooit eens gestudeerd heeft aan de Gentse universiteit, of iets dergelijks?
Dat is zeer onduidelijk.

Ik denk ook dat het wat haaks staat op het internationale of het grenzeloze karakter van cultuur. Ik denk dat het belangrijk is dat er hier festivals doorgaan, dat de Oost-Vlamingen ervan kunnen genieten, maar niet zozeer dat de groepen in kwestie echt uit Oost-Vlaanderen moeten komen.
Vandaar ook mijn vraag om vóór de evaluatie – want ik heb net gehoord dat de evaluatie snel zal gebeuren, wat heel goed is – de voorwaarde 'Oost-Vlaamse groep' zeer minimalistisch te interpreteren. Ik vrees anders dat de organisatoren, die ook niet altijd zomaar een kans hebben om de groepen te kiezen die zij willen – zij hangen ook af van welke groepen er vrij zijn, op welk moment, enz. – minder kwalitatieve groepen of gewoon pro forma een groep zullen programmeren enkel en alleen al om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Dus om al deze gevaren te ontwijken, zou ik toch willen vragen om dat minimalistisch te interpreteren en, zoals de gedeputeerde daarnet al zei, tot een snelle evaluatie over te gaan.

Voor het overige vind ik het een zeer goed reglement.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ten gronde ben ik uiteraard akkoord, maar ik denk dat er hier toch een klein misverstand is.

Artikel 5 zegt dat om voor subsidiëring in aanmerking te komen er minstens vijf groepen moeten geprogrammeerd staan waarvan ten minste één Oost-Vlaamse.
Dat wil zeggen dat er vier van buiten de provincie mogen komen, van waar dan ook. Anders zou het inderdaad nogal eng zijn. We zouden, denk ik, vlug uitgefestivald zijn.
Maar ten gronde akkoord.

We gaan ook uw opmerkingen meenemen bij de snelle evaluatie.
Dank u.

Stemming

PUNT 12**VZW BOSGROEP OOST-VLAANDEREN NOORD:**

- GOEDKEURING MEDEOPRICHTING EN STATUTEN VAN DE VZW

Stemming

- VOORDRACHT VAN EEN VOORZITTER VOOR DE OPRICHTINGSVERGADERING
- ALGEMENE VERGADERING: AANDUIDING VAN EEN EFFECTIEF EN EEN PLAATSERVANGEND VERTEGENWOORDIGER
- RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN EEN EFFECTIEF EN EEN PLAATSERVANGEND VERTEGENWOORDIGER

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor het eerste punt, voordracht van een voorzitter voor de oprichtingsvergadering, dragen wij gedeputeerde Carina Van Cauter voor.

Voor de algemene vergadering en de raad van bestuur dragen wij voor als effectief lid eveneens gedeputeerde Van Cauter en als plaatsvervangend vertegenwoordiger voor de beide bestuursorganen, gedeputeerde Sander Vercamer.
Dank u.

Stemming

PUNT 13**PLANNING EN NATUURBEHOUD:**

- GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST VOOR HET INSTRUMENTARIUM EN DE CLUSTERS 'VASTE STOFFEN', 'WATER', 'NATUURLIJKE ENTITEITEN', 'HINDER', 'MOBILITEIT', 'ENERGIE' EN 'GEMEENTEN EN DOELGROEPEN' IN NIVEAU 2

Stemming

- GOEDKEURING VAN HET MILIEUJAARPROGRAMMA 2004

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zullen het voorliggend milieujaarprogramma 2004 niet goedkeuren, en dit niet zozeer omdat wij niet gevoelig zouden zijn voor de problematiek die aan de basis ligt van voorliggend programma, want wij kunnen ons terugvinden in een aantal acties.

DEBATTEN

In eerste instantie wens ik het formele aspect van voorliggend document even aan te halen.

Wie de moeite doet om de volledige bundel door te nemen, komt tot de vaststelling dat het over een enorm dik werk gaat. Trouwens, alle lof voor de diensten die daarvoor verantwoordelijk zijn. Maar ik stel toch vast dat wij, als commissie, en in belangrijke orde als raad, toch niet echt op een ernstige manier worden gevat door dit dossier.

Wij zijn nu eind april en het milieujaarprogramma 2004 staat nu nog maar op de agenda.

Het is reeds in het verleden door collega Stevenheydens aangeklaagd. Ik denk bijvoorbeeld aan het milieubeleidsplan 2000-2004, waar het toen al een beetje de processie van Echternach was, waar het toen zeer laat werd ingediend.

Wij hadden gehoopt op beterschap, maar helaas, ook hier heeft men opnieuw enorm lang getalmd alvorens men dat document heeft voorgelegd aan de raad.

Anderzijds stel ik vast dat de bespreking in de commissie weinig diepgaand was. Men beperkte zich in feite tot het aanhalen van een aantal prioriteiten, een aantal acties die men wenst in de verf te zetten. Nochtans is het voor ons bijzonder moeilijk om uit het document zelf te analyseren wat nu de duidelijke prioriteiten zijn.

In het advies dat bij het milieujaarprogramma gevoegd werd wordt het ook terecht aangeklaagd.

Wij worden een beetje op één commissie gevat door zowel een evaluatie van het voorbije jaar als door de planning die reeds een aantal maanden bezig is.

Ik zou dan ook willen vragen aan de deputatie, aan de verantwoordelijke gedeputeerde dat:

- er op zijn minst een splitsing zou gebeuren;
- men niet zomaar alles vlug-vlug erdoor zou jagen;
- men ten gepaste tijde de evaluatie aanvat van de voorbije acties, welke acties hebben reeds plaats gevonden, met welk resultaat zodat men het duidelijk kan toetsen aan het milieujaarprogramma;
- de planning van 2004 als een apart document aan de commissie zou voorgelegd worden.

Nu werd het allemaal in één hutsepot, als het ware, als één composthoop naar ons gebracht.

Wil men het document de eer aandoen, die het verdient, want wij kunnen ons in verschillende acties terugvinden, moet men op zijn minst een dergelijke handelwijze hanteren.

Ik wil trouwens ook vermelden dat op het moment wij dit in de commissie hebben aangehaald men zei: "Dat is hier nogal een formeel stuk. Dat is meer voor de hogere overheid."

Als men maar één keer in het jaar stilstaat bij een dergelijk document, kan men zich niet tot een dergelijk iets beperken.

Ik heb vastgesteld dat de acties van zeer uiteenlopende aard zijn en dat die terug te vinden zijn bij de verschillende departementen van de deputatie, maar vaak wordt bij het verslag aan de raad zelfs niet verwezen naar het milieujaarprogramma.

Ik zou graag hebben dat men in beslissingen van de bestendige deputatie, in beslissingen van de raad in de mate van het mogelijke duidelijker verwijst naar het milieujaarprogramma.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We zijn vandaag inderdaad 21 april en vandaag wordt aan deze raad gevraagd om het milieujaarprogramma voor dit jaar goed te keuren.

Sommige leden van de commissie vonden die timing nog wel meevallend, voor ons zijn het duidelijk vijgen na Pasen.

Het is niet de eerste keer dat wij die opmerking moeten maken en de reglementering schrijft het ook voor: het milieujaarprogramma moet worden goedgekeurd en voorgelegd samen met de begroting voor het desbetreffende jaar.

We hebben dat ook al opgemerkt in november vorig jaar, bij de bespreking van de begroting 2004. We zijn dus ruim vijf maanden te laat om dit document voor te leggen.

Het is een plan dat vol staat met acties en projecten, maar waarin we toch een aantal prioritaire doelstellingen en beleidslijnen missen.

Het lijkt meer op een opsomming van een aantal soms wat opportunistisch gekozen acties dan op een beleid dat een duidelijke visie weergeeft. Let wel, heel veel van de acties die daarin staan zijn zeer waardevol en goed, maar we missen een zekere ecologische samenhang. Dat geldt vooral voor de pijler 'natuur' die, naar ons oordeel, nogal mager is uitgewerkt.

We gaan niet alle acties overlopen, maar in Oost-Vlaanderen moet er eigenlijk dringend een inhaalbeweging gebeuren voor wat betreft het areaal natuur, soortenbescherming en het verlies aan biodiversiteit. Kortom, wat de natuuraspecten betreft van het Oost-Vlaams beleid.

Van de vijf Vlaamse provincies bezit Oost-Vlaanderen de geringste oppervlakte aan reservaat en de gemiddelde grootte is er de kleinste van de vijf provincies. Het valt op dat in Oost-Vlaanderen het vooral de terreinbeherende verenigingen zijn die hier de grootste inspanningen doen en niet de overheid, niet de provincie Oost-Vlaanderen. In meer dan de helft van de Oost-Vlaamse reservaten werden geen aandachtsoorten opgelegd, zo blijkt uit onderzoek. Het gaat er echt niet goed aan toe in Oost-Vlaanderen.

Het aantal vindplaatsen van kikkers, padden en salamanders in poelen – wat een zeer belangrijk criterium is voor de diversiteit in onze provincie – is de laatste 20 jaar met 30 % verminderd in Vlaanderen. In Oost-Vlaanderen is er een vermindering van 40 %.

Ook daar doen we het in Oost-Vlaanderen eigenlijk heel slecht.

In 2003 werden slechts voor zeven gemeenten in onze provincie GNOP-acties goedgekeurd en slechts 55 % van de gemeenten ondertekenden de samenwerkingsovereenkomst met Vlaanderen. Opnieuw scoort Oost-Vlaanderen niet goed.

We kunnen vele opsommingen geven, maar voor onze fractie zijn er redenen genoeg om een meer uitnodigend, stimulerend en een actief natuurbeleid te voeren in de toekomst. We moeten echt investeren in de pijler die aan bod moet komen, zowel in het milieubeleidsplan dat over meerdere jaren gaat als in de jaarlijkse milieujaarprogramma's.

Willen we de natuur in Oost-Vlaanderen echt laten meetellen, dan moeten we van natuur echt een prioriteit maken, ook in onze provincie.

Om die redenen zullen wij dan ook het milieujaarprogramma 2004 niet goedkeuren. Wij zullen ons onthouden op dit punt.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik had ook nog enkele aanvullingen.

Het milieujaarprogramma is een hele boterham. Het is te downloaden via de computer. Ik ben daar nog altijd mee bezig. Het zal waarschijnlijk enkele honderden pagina's hebben. Er zijn 23 onderdelen en met de door ons ter beschikking gestelde infrastructuur is het niet altijd mogelijk – of in ieder geval niet altijd gemakkelijk – om de onderdelen te openen. De databank lukt bij mij persoonlijk niet. En om sommige onderdelen te openen moet ik eerst mijn computer afsluiten en hem dan heropstarten. U kunt begrijpen dat het een zeer omslachtige manier van werken is. Ik ben ermee akkoord dat de computerinfrastructuur die ons verleend wordt voordelen geeft om papier te besparen, maar ik vraag mij af of sommige raadsleden misschien niet de hele bundel doornemen of misschien niet doornemen omdat het niet op papier ter beschikking wordt gesteld.

Het is misschien iets wat kan onderzocht worden.

Dat neemt niet weg dat de hoofdstukken die ik tot hiertoe heb doorgenomen op zijn minst zeer interessant zijn.

Aansluitend op de bemerking van collega Tanguy Veys vraag ik mij af of het niet interessant is om in de commissie dieper in te gaan op bepaalde onderdelen.

DEBATTEN

Mijn collega heeft al voorgesteld om de evaluatie en het milieujaarprogramma van elkaar los te koppelen. Dat geeft het voordeel dat de discussie van het milieujaarprogramma op tijd kan gebeuren, dus voor de begrotingsbesprekingen en dan niet om 17 uur, maar op een goed moment of bij het begin van de zitting. Ik denk dat het milieujaarprogramma op zijn minst die behandeling waard is zodat op al de aspecten van het programma dieper kan ingegaan worden.

En ik denk dat als er op de commissie op bepaalde onderdelen dieper kan ingegaan worden, het debat aan aandacht en belang zal winnen.

Bijvoorbeeld hoofdstuk 1.9. – afval.

Dat hoofdstuk telt 39 pagina's. Ik heb daar een aantal vragen bij. Men verwijst bijvoorbeeld bij het actiepunt 1.9.1. over het milieubeleid per sector, naar de onduidelijkheid omwille van het kerntakendebat. Normaal gezien waren er vorig jaar vier vergaderingen voorzien tussen de provincies en de intercommunale. Vorig jaar zijn die niet doorgedaan omdat er nog onduidelijkheid bestond over de taakstelling van de provincie rond het afvalbeleid. In 2004 zouden die vergaderingen dan doorgaan. Hoe zit dat vandaag? Het zijn misschien zaken waarover, misschien omwille van de veelheid, op de commissie niet direct vragen werden gesteld omdat de meeste raadsleden hun bundel nog niet hadden doorgenomen, maar een aparte behandeling van het afvaldossier enkel op de commissie zou misschien wel interessant zijn om er zo op die materie dieper op in te gaan.

Een andere actie die ik bekeken heb is hoofdstuk 2.1. betreffende natuur, het meewerken aan het Vlaams project in het overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde.

Daar schrijft men dat de provincie rond een aantal dossiers een overleg op gang heeft gebracht tussen de gemeente Kruikeke en het Vlaams Gewest en dat men voor de toekomst dat overleg nog verder zal voeren. Er staat in de evaluatie niet of dat overleg op een goede manier is verlopen, of men daar tevreden over is en of er positieve resultaten zijn geboekt.

Volgens mij is dit toch geen onbelangrijk actiepunt.

Ik zou over deze twee aspecten op deze raad willen vernemen wat daar de resultaten van zijn, dus enerzijds de kerntaak van de provincie met betrekking tot afval en anderzijds de resultaten van het overleg dat de provincie heeft gestimuleerd tussen de gemeente Kruikeke en het Vlaamse Gewest. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal puntsgewijs trachten te antwoorden op de opmerkingen die gemaakt zijn, eerst en vooral met betrekking tot de timing.

Ik denk dat dit aspect behandeld is in de 8ste commissie, vrij recent trouwens, waar er duidelijk werd op gewezen – en dat is ook een feit – dat het milieujaarprogramma niet alleen een planningsinstrument is maar ook een rapporteringsinstrument, waarbij dan onmiddellijk gekeken wordt of er begrotingsgewijs voldoende middelen beschikbaar zijn en waar er al dan niet moet worden bijgestuurd.

Aangezien het milieujaarprogramma een rapporteringsinstrument is, is het uiteraard maar mogelijk om dergelijke rapportering te voeren nadat het kwestieuze jaar is afgesloten, nadat dan een voorontwerp wordt voorgebracht in de bestendige deputatie, wordt overgemaakt aan de MINA-raad voor advies, daarna opnieuw voorlopig wordt goedgekeurd om het dan ter zitting voor te brengen voor definitieve goedkeuring, waar we vandaag het milieujaarprogramma geagendeerd zien.

Dus het is onmogelijk om dit geheel ter gelegenheid van de begrotingsbesprekingen waar te maken.

Als de vraag wordt gesteld of één en ander, dus planning en rapportering, niet kan opgesplitst worden, zou ik er toch willen op wijzen – en ik denk dat het ook de reden is waarom het in het verleden altijd zo is gebeurd – dat wij:

1. een decretale verplichting hebben en dat wij aan de voorgeschreven wijze voldoen;
2. ons de vraag moeten stellen of wij onze middelen en onze inspanningen concentreren op overdreven rapportering, hetzij anderzijds of wij die middelen en inspanningen besteden zoals wij vandaag de dag doen aan effectieve werking op het terrein.

Ik denk dat de deputatie duidelijk gekozen heeft voor het tweede en dat dit een goede beslissing is.

Wat betreft het feit dat in de veelheid van acties, zoals ze zijn vermeld en gerapporteerd in het programma, is het niet altijd duidelijk welke de prioriteiten zijn.

Dat is een opmerking die misschien voor een stuk terecht is. Het is maar al doende dat men leert en het is ook de bedoeling om bij de opmaak van het nieuwe milieubeleidsplan daarmee rekening te houden. Er werd trouwens duidelijk uiteengezet in de commissie, met het oog op het nieuwe milieubeleidsplan, om daar te werken via projecten zodanig dat een beter beeld kan gegeven worden, inclusief kan gewerkt worden en dat er ook naar rapportering toe een zeer duidelijk beeld kan gegeven worden waar precies de prioriteiten liggen en waar men precies mee bezig is.

Wanneer men het dossier ten gronde bekijkt, heb ik desbetreffend weinig vragen gehoord in de commissie. Misschien had men het nog niet voldoende voorbereid, maar de bedoeling van een commissievergadering is toch dat de raadsleden zich ten gronde voorbereiden en dat er daar vragen worden gesteld.

Dat neemt niet weg dat in de toekomst – en ik denk dat het in het verleden ook altijd zo wel zal gebeurd zijn – wanneer er concrete vragen zijn de bereidheid zeer groot is om desgevallend en desgewenst de nodige inlichtingen te bekomen. Dit is in het verleden ook gebeurd, onder meer met betrekking tot erosiebestrijdingsplannen waar gevraagd werd naar rapportering en een stand van zaken en waar men zelfs bezoeken ter plaatse heeft georganiseerd.

Ik wijs er trouwens op dat de databank inmiddels operationeel is en dat ieder raadslid, wanneer hij of zij het wenst, deze kan raadplegen, desgevallend de concrete evolutie met betrekking tot de verschillende acties kan volgen en desgevallend een vraag of een opmerking hier op de raad kan voorbrengen.

Ik denk dat ik ongeveer volledig geweest ben.

Eén aspect ben ik nog vergeten met betrekking tot de kikkers en de kikkerpoelen. Ik denk dat wij de belangrijke inspanningen die geleverd worden in bijvoorbeeld het Regionale Landschap Vlaamse Ardennen niet uit het oog mogen verliezen en dat dit ook mee moet beschouwd worden wanneer we vandaag dit milieujaarprogramma beoordelen.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan natuurlijk wel begrijpen dat, als er zou gevraagd worden aan de provincie om in één document zowel een jaarplanning voor te leggen voor het volgende werkjaar als een evaluatie van het voorbije werkjaar, het moeilijk is om dat in november te doen.

Ik heb daar alle begrip voor. Dat is natuurlijk niet mogelijk.

Ik heb de teksten niet bij, maar ik denk dat in het decreet van 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid de bepaling staat dat het milieujaarprogramma zowel bij de gemeenten als bij de provincies moet voorgelegd worden samen met de begroting. En vermoedelijk is er een andere verplichting in het kader van de samenwerkingsoverkomst die oplegt dat er ook een evaluatie moet zijn, een rapportering.

Ik denk dat het perfect mogelijk moet zijn om in twee stappen te werken aangezien toch iedereen, denk ik, overtuigd is of erachter staat om die twee van elkaar te splitsen, dus enerzijds de planning en anderzijds de rapportering. Het moet toch perfect mogelijk zijn om in november, als de begroting wordt gestemd, het luikje 'planning' voor het volgende jaar al mee te geven aan de raad en in de commissie, om in het voorjaar daarop dan een evaluatie op te maken van het jaar voordien en dat die twee stukken worden gebundeld en als één stuk worden opgestuurd naar de hogere overheid.

Op die manier beschikken we bij de bespreking van de begroting over alle nuttige documenten met betrekking tot de planning die men voor ogen heeft voor het jaar nadien en kunnen we het ook evalueren en bekijken naar de begroting die wordt voorgelegd, want dat is net de doelstelling. Men kan geen planning opstellen als het niet vertaald wordt in begrotingscijfers. Het moet samen gebeuren. Anderzijds kan de evaluatie pas enkele maanden nadien gebeuren.

Mijn vraag is: is het mogelijk om in die twee stappen te werken zodat wij ook onze taak als raadslid zowel naar planning toe als naar rapportering toe ten volle kunnen uitoefenen?

DEBATTEN

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eens temeer bevind ik mij op hetzelfde pad als mijn goede collega Stefaan Van Hecke en sluit ik mij aan bij zijn tussenkomst.

Wij zijn nu 21 april en het is al met zoveel woorden gezegd dat wij nu pas weten welke de prioriteiten zijn, wat het programma is.

Ik vermoed toch dat er binnen de administratie, binnen de deputatie al concrete gegevens waren ten laatste in december welke de aandachtspunten gingen zijn van 2004.

Ik zou dus willen vragen of het niet mogelijk is om ons vóór het afsluiten van het jaar en liefst, zoals de collega het zei, bij de begroting de concrete gegevens op papier te geven.

Voor alle duidelijkheid wil ik nog eens de data noemen.

Het provinciaal milieu- en natuurbeleidsplan 2000-2004 is goedgekeurd op 13 juni 2001, het milieujaar-programma 2003 pas op 9 april en dit jaar op 21 april.

Ik heb de indruk dat we telkens nog een stap meer achteruit zetten. Ik zie totaal geen evolutie in de positieve zin van dit dossier.

Tot slot nog mijn vraag: is het niet mogelijk om in de besluiten van de bestendige deputatie en van de raad duidelijker te verwijzen naar dit milieuprogramma?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het meeste reeds gezegd is, maar de administratie schrijft mij dat "ingevolge de algemene bepaling inzake milieubeleid van 5 april 1995 het onze verplichting is om een jaarlijks milieuprogramma op te maken inhoudende de drie aspecten".

Ik denk niet dat wij het ene van het andere kunnen loskoppelen, hetgeen niet wegneemt dat ik steeds bereid ben om één en ander te onderzoeken. Maar wij moeten ons daarenboven toch realiseren dat - zoals vaak bij de gemeenten is te zien en wat ook blijkt uit een advies van de MINA-raad - de gemeentebesturen dikwijls afhaken omdat er teveel tijd en middelen aan rapportering verloren gaan.

Ik denk dat het middel dat wij nu voorhanden hebben om het in één keer te doen deze middelen en tijd kan centraliseren, concentreren, dat wij gebundeld kunnen werken en dat het een voordeel is om het in één keer te doen.

Ik begrijp voor een stuk uw kritiek. Hetgeen niet is kan nog komen. We zullen zien wat de toekomst ons brengt. Het is mogelijk dat ook de Vlaamse overheid van dit idee afstapt en naar de toekomst toe de beide zal scheiden.

Dank u.

Stemming

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : AANLEG WACHTBEKKEN OP DE LEEBEEK: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE GAVERE

PUNT 15

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS – HULST: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROEREND GOED TE SINT-NIKLAAS

PUNT 16

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : OVERSTROMINGSGEBIED KALSTERBEEK TE ZARLARDINGE (GERAARDSBERGEN): MACTHIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VESTIGEN VAN EEN ERFDIENST-BAARHEID OP 11 PERCELEN TE ZARLARDINGE (GERAARDSBERGEN)

Gezamenlijke stemming

PUNT 17

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE RENOVATIE VAN DE VERDEELKASTEN VAN DE STACARAVANNING

Stemming

PUNT 18

DEELBEKKENBEWERKING: DEELBEKKEN LEDEBEEK EN DURME

- OPSTARTING VAN HET PROCES VAN OVERLEG
- VASTSTELLING EIGEN FINANCIËLE BIJDRAGE VOOR DE OPMAAK VAN HET DEELBEKKENBEHEERPLAN
- AANBESTEDING VAN DE OPMAAK VAN HET DEELBEKKENBEHEERPLAN

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Men heeft mij geleerd van op tijd te roepen en het gaat hier ten slotte toch over de opstarting van een proces van overleg en het eindresultaat dat, zo lees ik in de tekst, een opstap zou moeten zijn naar duurzame ontwikkeling.

U begrijpt dat de problematiek van Lede en Durme ons, Lokeraars, bijzonder nauw aan het hart ligt en dat wij ter zake een oproep zouden willen doen aan het adres van de gedeputeerde die bevoegd is in deze zaak en waarvan wij weten dat hij even bekommerd is daaromtrent.

Maar er dient toch gezegd dat de Lede traditioneel - eeuw in, eeuw uit - overstromingsproblemen heeft gesteld. En wanneer men vandaag spreekt over een aanpak van die problematiek hopen wij toch vurig dat het een aanpak zal zijn in de richting van meer bescherming tegen overstroming.

Ik zou al veel vroeger over deze problematiek zijn tussengekomen, Mijnheer de Voorzitter, om te pleiten voor een wachtbekken op de Lede, die ontspringt in de buurt van Lochristi, uiteindelijk Zeveneken, Ouden Bos Lokeren en vloeit tot in Lokeren-centrum. Ik zou er al veel vroeger over tussengekomen zijn indien de Lede geen beek is van eerste categorie en dus resulteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Maar nu men de totaliteit bekijkt, is het misschien toch interessant om daar de aandacht op te vestigen.

Een tweede zaak is de Durme.

Eeuw in, eeuw uit heeft de Durme problemen gesteld voor Lokeren, Lokeren-centrum omdat nu eenmaal die gemeente gebouwd is op een plaats die één van de laagst gelegen plaatsen is in dit gebied binnen Vlaanderen. Dat is historisch zo bepaald. Wij hebben als gemeente de gevolgen gedragen en in de loop van vele eeuwen heeft Lokeren er mee geworsteld.

Uiteindelijk is de zaak opgelost door een rioleringsstelsel, een pompstation en het plaatsen van een dam in de Durme. Die dam beschermt Lokeren-centrum tegen de vloed vanuit dat gedeelte van de Durme dat richting Schelde stroomt.

Dit is geen pleidooi om die dijk te bewaren, maar een vraag om wanneer men dat overleg start dat probleem met de grootst mogelijke aandacht te bekijken omdat men in de toekomst in Lokeren, door een onhandig optreden, zonder goed overleg en zonder goed te weten wat men uiteindelijk zou veroorzaken niet opnieuw problemen zou creëren.

U zult zeggen: "Dat is een beetje denkbeeldig."

DEBATTEN

Neen, Mijnheer de Voorzitter, want dat is al gebeurd. De diensten van de Zeeschelde hebben ons die farce al gelapt. Vandaar dat ik uitdrukkelijk herhaal: alstublieft, de problemen van de Schelde zijn groot en de problemen van de Schelde moeten opgelost worden, maar liefst niet ten koste van Lokeren-centrum.

En, ten derde, wat ik helemaal niet begrijp is waarom men bij de behandeling van dit deelbekken de Moervaart niet betrokken heeft. De Moervaart is nu eenmaal - historisch bepaald - een zijriviertje van de Durme, uiteindelijk gekanaliseerd en staat in verbinding met het kanaal Gent-Terneuzen. Maar de waterproblematiek van de Moervaart heeft veel meer te maken met de Durme dan met het kanaal Gent-Terneuzen. Dus, gezien de problematiek dat men vanuit het kanaal en vanuit Gent water pompt richting Moervaart om Gent te helpen – en dat is een begrijpelijke zaak – had men in de problematiek van het deelbekken Ledebeek-Durme ook de Moervaart moeten betrekken, dit omdat de Moervaart nu eenmaal veel meer invloed heeft op de waterstand van de Durme dan op de richting van het kanaal.

Mijnheer de Voorzitter, dit is eigenlijk mijn bekommernis naar de toekomst toe en een oproep naar de gedeputeerde om die zorg mee te nemen naar het overleg.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat hier over het toewijzen van de studie van het deelbekkenplan. Het is de bedoeling om alle wijsheid die daaromtrent bestaat binnen dit gebied rond de tafel te brengen om tot oplossingen te komen.

Ik begrijp de zorg van de collega, maar uiteraard is dat ook de zorg van degenen die rond de tafel zullen zitten. Het is juist de bedoeling dat zij in het kader van het nieuwe decreet 'Integraal waterbeleid' een aanpak uitschrijven die de multifunctionele problematiek van een dergelijk deelbekken gaat bekijken. Daar zit ongetwijfeld als eerste prioriteit kwantitatief waterbeheer in. Zij zullen ervoor moeten zorgen dat degenen die langs of binnen dat deelbekken wonen in de eerste plaats droge voeten bewaren. Dat is ook onze eerste prioriteit.

Uiteraard gaan er een aantal andere zaken aan bod komen. Zaken waar wij vroeger misschien teveel met de pet naar gegooid hebben, zeg maar het ecologisch aspect en de historische context van die beekvalleien. Dat zijn dus dingen waar nu wel aandacht wordt aan besteed, daar waar vroeger misschien al teveel nadruk op het kwantitatieve werd gelegd en er stomiteiten zijn begaan - zoals u hebt aangehaald - door zo vlug mogelijk zo veel mogelijk water naar beneden te brengen, naar de waterlopen van eerste categorie, want als die vol staan, verzuipet iedereen die aan de rand daarvan woont.

Het is de bedoeling dat te voorkomen, een multifunctionele studie te maken en een hydraulische en hydronautische opmeting te doen van het hele bekken.

Over het afbakenen van de deelbekkens kan ik zeggen dat wij er ook niet altijd gelukkig mee zijn geweest. Men is heel lang - tot in de finaliteit eigenlijk - uitgegaan van de hydrologische atlas op het departement en op het kabinet.

Wij hebben gepleit voor een andere aanpak. Men heeft ze vastgelegd. Het is nu afgerond.

Ik houd achter de hand dat men niet mag vergeten dat de deelbekkens uiteindelijk gegroepeerd worden binnen het bekkenbeheer. De commissie die het bekkenbeheer moet waarnemen - waar trouwens ook de provincie in vertegenwoordigd is en die vergadert onder het voorzitterschap van de gouverneur, samen met de provinciale ambtenaren – zal dan goed geplaatst zijn om alle deeltjes samen te passen binnen het bekkenbeheer, wat dan nog eens gegroepeerd wordt, zelfs op internationaal niveau, wat dan uiteindelijk moet leiden tot tevredenheid van ons allemaal.

Vandaag gaat het over het bestek, het opstarten van het overleg en het toekennen van de studie. Wij krijgen uiteraard de gelegenheid, eens de studie is afgerond, om ons daarover uit te spreken.
Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Ik raadpleeg de raad nadat ik al met enkele leden van het bureau, en ook visueel met andere leden van het bureau, al even contact heb genomen.

In toepassing van de uitnodiging waarop vermeld staat "gelieve te noteren dat de vergadering indien nodig wordt verdergezet op donderdag 22 april 2004 om 17 uur, denk ik niet dat wij er nu zullen aan uit kunnen.

Ik vermijd dat liever.

Ik wil verder doen, maar dan wel in afspraak met de raad en dan liefst zo ver mogelijk. Anders beginnen we morgen met een fris hoofd opnieuw, want het is natuurlijk ook nu zo dat we al bijna drieënehalf uur aan het vergaderen zijn.

Ik laat het aan uw mening over, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik denk dat uw voorstel een wijs voorstel is, maar ik zou eventueel willen vragen om nu nog de punten 19 en 20 af te handelen om dan morgen, uw voorstel volgend, de raadszitting verder te zetten.

De heer voorzitter

Is er daartegen bezwaar? Gaan we die punten nog behandelen? We hebben nog een aanzienlijk quorum. Volgen we daarin de eerste gedeputeerde? Ja?

Dan mag morgen mijnheer Veys beginnen. Akkoord?

U kan komen, Mijnheer Veys? Geen probleem? U mag ook wegblijven. De vrijheid is totaal, voorlopig toch nog.

PUNT 19

BEGROTING 2003: KENNISNEMING VAN DE KREDIETVERSCHUIVINGEN CONFORM ARTIKEL 10 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 2 JUNI 1999, ZOALS DIE WERDEN GOEDGEKEURD DOOR DE BESTENDIGE DEPUTATIE IN HET VIERDE KWARTAAL VAN 2003 EN IN HET EERSTE KWARTAAL VAN 2004

Kennisneming

PUNT 20

ECONOMIE: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE HET TOEKENNEN VAN SUBSIDIES AAN OOST-VLAAMSE KMO'S DIE EEN SAMENWERKINGSVERBAND OPZETTEN MET HET OOG OP HET STREVEN NAAR EEN DUURZAAM BEDRIJVENTERREIN

Stemming

EINDE VAN DE ZITTING